

Міністерство освіти і науки України
Державний торговельно-економічний університет
Вінницький торговельно-економічний інститут
Кафедра менеджменту та адміністрування

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

«Вдосконалення соціального захисту українських громадян від безробіття» (за матеріалами Вінницького обласного центру зайнятості Теплицької районної філії)

Здобувача вищої освіти
II курсу, групи ПУА-21з(м),
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
освітньої програми «Публічне
управління та адміністрування»
заочної форми навчання

Вікторії
Погребняк

Науковий керівник
к.н.держ.упр., доцент

Ірина
Ніколіна

Гарант освітньої програми
к.н.держ.упр., доцент

Ірина
Ніколіна

Вінниця 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ЗАХИСТОМ ГРОМАДЯН	6
РОЗДІЛ 2 ПРАВОВА, ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ТА ДІЯЛЬНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕПЛИЦЬКОЇ РАЙОННОЇ ФІЛІЇ ВІННИЦЬКОГО ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ ЗАЙНЯТОСТІ	16
2.1. Аналіз правових основ діяльності, організаційної структури Вінницького обласного центру зайнятості та його територіальних підрозділів	16
2.2. Діяльнісна характеристика Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості	29
РОЗДІЛ 3 УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ЗАСОБАМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	
3.1. Цифровий доступ до соціальних послуг	40
3.2. Шляхи удосконалення публічного управління якістю надання адміністративних послуг засобами цифровізації на місцевому рівні	40
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	47
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	49
ДОДАТКИ	51
	58

ВСТУП

Актуальність дослідження. Відповідно до процесу децентралізації влади держава делегувала територіальним громадам здійснення діяльності у такій важливій сфері, як надання адміністративних послуг.

Публічне управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні може покращуватися завдяки широкому впровадженню новітніх технологій, активному розвитку цифрових можливостей для підвищення швидкості їх отримання, автоматизації процесів тощо.

Суттєві зміни вже відбулися у великому блоці адміністративних процедур, які стосуються як організаційних, так і правових аспектів, і не вимагають особистого контакту з посадовими особами публічного управління. Проте залишається простір для покращення в контексті нових викликів.

Ступінь дослідженості. Дослідженням особливостей публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні займалися наступні вчені: Берназюк О., Динник І., Дніпров О., Клименко К., Костенко В., Кохан В., Єгорова-Луценко Т., Литовченко В., Смірнова Н., Соловйова О. Федоріщев С.

Гіпотеза дослідження базується на припущенні, що дослідження сучасних практик публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні дозволить виявити потенціал для удосконалення.

Мета дослідження – комплексний аналіз публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні за матеріалами діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості.

Для досягнення мети необхідно вирішити наступні *завдання*:

- вивчити теоретичні та правові аспекти управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні;

- дослідити правову, організаційно-функціональну та діяльнісну характеристику Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості;
- запропонувати шляхи удосконалення публічного управління якістю надання адміністративних послуг засобами цифровізації на місцевому рівні.

Об'єктом дослідження є процес державного управління.

Предметом дослідження є публічне управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні.

Методи дослідження. В роботі використано загальнонаукові і спеціальні методи пізнання. Метод системного аналізу дозволив структурувати процеси публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні; метод категорійного аналізу дозволив виділити основні поняття; статистичний метод використовувався для аналізу офіційних статистичних даних, метод узагальнення застосовувався під час формулювання висновків.

Інформаційну базу дослідження складали нормативно-правові акти, наукові публікації, наукові дослідження та статистичні дані, що відображають результати публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що узагальнено понятійний апарат публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні.

Практична цінність одержаних результатів полягає в тому, що вони надали можливість висунути пропозиції щодо удосконалення публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні .

Окремі положення роботи *апробовано* на XII Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції «Актуальні проблеми ефективного соціально-економічного розвитку України: пошук молодих» (м. Вінниця, ВТЕІ ДТЕУ). та на X Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференція «Менеджмент XXI століття: сучасні моделі, стратегії, технології» (м. Вінниця, ВТЕІ ДТЕУ, 10 жовтня 2023 р.).

Результати дослідження оприлюднювались в публікаціях:

1. Погребняк В.С. Теоретичні аспекти управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні. *Вісник студентського наукового товариства «ВАТРА» Вінницького торговельно-економічного інституту ДТЕУ. Вінниця: Редакційно-видавничий відділ ВТЕІ ДТЕУ, 2023. Вип. 167. С. 146-153.*

2. Погребняк В.С. Аналіз діяльності Теплицької районної філії вінницького обласного центру зайнятості. *Менеджмент ХХІ століття: сучасні моделі, стратегії, технології: зб. матеріалів Х Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції*, м. Вінниця, 10 жовтня 2023 р. Вінниця, 2023. Ч. 2. С.285-291.

Структура та обсяг роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та пропозицій, списку використаних джерел і додатків. Список використаних джерел містить 53 найменування. Наведено 9 рисунків, 10 таблиць, 2 додатки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ ЗАХИСТОМ ГРОМАДЯН

Органи місцевого самоврядування з початком повномасштабного вторгнення агресора зіткнулися із невідомими раніше викликами та загрозами, проте забезпечують функціонування громад в кризових умовах. Сучасні обставини перевіряють систему публічного управління на гнучкість, міцність, оперативність та ефективність її функціонування, водночас трансформуючи її.

Ніколіна І.І. зазначає, що повсякденний стан публічного управління й діяльність основних суб'єктів національного рівня дозволяють оцінити наскільки успішними були впроваджені реформи, що покликані розбудувати демократичне врядування: децентралізації, державної регіональної політики, цифрової трансформації, державної служби тощо [9].

Реформування організації влади на місцевому рівні, що відбувається на сьогодні в Україні і за своїм змістом реалізується на засадах децентралізації влади, значною мірою спрямована на формування таких територіальних громад, що будуть здатні ефективно забезпечувати свій сталий розвиток і якісне надання публічних послуг, зокрема й адміністративних.

На думку Ільчанінової Н.І., ця реформа, в основу якої закладено положення Європейської хартії місцевого самоврядування та найкращі світові практики, створить міцне підґрунтя для ефективного місцевого самоврядування, що матиме можливості постійно підвищувати рівень спроможності територіальних громад і, зрештою, задовольняти у повному обсязі різноманітні соціальні потреби та інтереси їхніх мешканців [15].

У рамках децентралізації влади КМУ ухвалив Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» № 333-р. в 2014 р. ВРУ прийняла закон України від 17.06.2014 р. № 1508-VII.UR «Про співробітництво територіальних громад» та закон України від 05.02.2015 р. №157- VIII. «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Результатом

застосування нормативно-правових документів органи місцевого самоврядування на місцевому рівні змінили об'єм повноважень та дій.

На сьогодні в Україні сформовано 1469 територіальних громад, що покривають усю територію країни. І саме територіальні громади, відповідно положень ст. 6 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», залишаються первинними суб'єктами місцевого самоврядування в Україні.

Важливим елементом кінцевої мети адміністративно-правового регулювання територіальних громад в Україні має бути побудова та подальше забезпечення функціонування спроможних громад. Так, спроможними є територіальні громади сіл (селищ, міст), які в результаті добровільного об'єднання здатні самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання послуг, зокрема у сфері освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту, житлово-комунального господарства, враховуючи кадрові ресурси, фінансове забезпечення та розвиток інфраструктури відповідної адміністративно-територіальної одиниці [35].

Наукові дослідження присвячені проблематиці посилення суб'єктності органів місцевого самоврядування, адміністративно-правового регулювання діяльності органів влади на місцевому рівні не втрачають своєї актуальності, оскільки розкривають проблематику самоврядування та місцевої демократії, залучення громадян до вирішення питань місцевого значення, моделюють удосконалення публічного адміністрування.

Окресленим питанням присвятили свої дослідження багато науковців, а саме: Ільчанінова Н.І., Дзюба І.В., Семенов Є.О., Юнін О.С., Гринчишин І.М., Тимошук В.П., Добрянська Н.Л., Курінний О.В., Шкальний Є.О., Ніколіна І.І., Мережко В.М.

Однак, дана тема потребує дослідження, оскільки постає потреба підвищення якості надання адміністративних послуг на місцевому рівні.

Поділяємо думку Є.О. Семенова, що адміністративно-правове регулювання діяльності територіальних громад здійснюється в умовах муніципальної реформи, тобто переходу від централізованої влади у державі до її

децентралізації, а тому термін «розвиток» також має бути враховано при визначенні його найближчої мети [38, с. 135]. Такий перехід влади із центру на місця спрямований на покращення рівня життя у територіальних громадах, забезпечення їх спроможності, що можна позначити узагальнюючим поняттям «розвиток».

Гринчишин І.М. зазначає, що спроможність територіальної громади – це наявність умов (фінансових, інфраструктурних і кадрових), на основі яких у процесі функціонування визначається здатність територіальної громади надавати публічні послуги, а також можливість задіяти невикористаний та прихований потенціал (інвестиційний, економічний, людський, управлінський, фінансовий, громадської участі) задля розумного, сталого та інклюзивного розвитку територіальної громади [6, с. 54].

В перекладі з англійської термін «service» означає послуга. Загалом, використання терміну «сервіс» у сфері публічного адміністрування відповідає державно-правовій організації, заснованій на ідеї сервісної держави, для якої характерно, що одним з основних видів правозастосовної практики публічної адміністрації є надання послуг приватним особам, коли реалізація права приватної особи тісно переплітається із забезпеченням публічного інтересу.

Узагальнюючи доробок Є.О. Семенова [38]. підсумуємо, що публічне адміністрування в територіальних громадах здійснюється у сферах надання адміністративних послуг і вирішення питань місцевого значення, тому розглянемо більш детально такі сфери

Відповідно до процесу децентралізації влади держава делегувала територіальним громадам здійснення діяльності у такій важливій сфері, як надання адміністративних послуг.

Під адміністративними послугами Ільчанінова Н.І. розуміє результат здійснення уповноваженим суб'єктом власних функцій із нормативного закріплення прав та законних інтересів юридичних або фізичних осіб відповідно до їх заяви та у максимально якісний спосіб. Сутність та особливості функціонування механізму надання адміністративних послуг визначає існування

класифікації за різними критеріями: платності, порядком надання, суб'єктом надання, адміністративно-територіальним поділом, змістом адміністративної діяльності, суб'єктом отримання, обов'язковістю одержання тощо [15].

О. Соловійова зазначає, що концепцією розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади було запропоновано поділ послуг на чотири види в залежності від суб'єктів, що їх надають: державні (надаються державними органами, підприємствами, установами та організаціями); муніципальні чи комунальні (надаються органами місцевого самоврядування, комунальними підприємствами, установами та організаціями); публічні (послуги, що надаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, які перебувають в їх управлінні); адміністративні (надаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. В основу розмежування послуг закладався критерій суб'єкта її надання та його приналежність до державного або комунального сектору [41].

Оскільки «виходячи з природи та сутності місцевого самоврядування, громади мають право і, головне, реальну здатність самостійно вирішувати всі питання місцевого життя. Саме тому в рамках проведення державних реформ із децентралізації влади слід урахувати, що основним суб'єктом надання адміністративних послуг мають бути саме органи місцевого самоврядування.

Це наблизить процедури надання адміністративних послуг до споживачів, що зробить їх не лише зручними, але й сприятиме більш оперативному і професійному задоволенню та виявленню потреб й очікувань споживачів, підвищить відповідальність органів влади» [7, с.16].

Ухвалення Закону України «Про адміністративні послуги» [30], спричинило розвиток нормативно-правових документів у цій сфері та детермінацію категорії «адміністративні послуги» у правовому полі. Законом було визначено поняття «адміністративна послуга» як результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної

особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону [30].

О. Соловійова вказує, що зазначений нормативно-правовий акт окреслив правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг та окреслив коло суспільних відносин, пов'язаних з їх наданням [41].

Ми згодні із О.С. Юніним, що категорія «адміністративна послуга» може розглядатися, зокрема, крізь призму змістового смислу «послуги» у приватно-правовому розумінні як діяльність, що спрямована на задоволення певних потреб особи, яка звернулася за здійсненням послуги [52, с. 15].

Наприклад, в Указі Президента «Про деякі заходи із забезпечення надання якісних публічних послуг» [33] категорія «публічна послуга» згадується в такому контексті, оскільки визначено планування певних заходів «з метою утвердження функціонування сервісної держави – держави для громадян і бізнесу, забезпечення належної реалізації прав фізичних та юридичних осіб у сфері надання публічних, у тому числі адміністративних послуг, створення сучасної інфраструктури, зручних та доступних електронних сервісів» [41].

Подальший розвиток системи надання адміністративних послуг [31] і відповідних механізмів та процедур стало ухвалення закону про адміністративну процедуру та наступні зміни в законодавстві України відповідно до європейських стандартів.

О. Соловійова переконана, що закріплення на законодавчому рівні загальних принципів і правил адміністративної процедури сприяє правовій визначеності і наданню гарантій дотримання прав громадян і юридичних осіб у разі, коли органи державної влади та органи місцевого самоврядування визначають їх права та обов'язки [41].

Оптимальний перелік адміністративних послуг залежить від інституційної спроможності певної громади. У громадах на базі міст, особливо середніх і великих, має надаватися максимальний спектр послуг. В територіальних громадах сільського типу, особливо з обмеженою спроможністю, насамперед

здійснюється надання найнагальніших адміністративних послуг, зокрема у таких сферах: 1) реєстрація актів цивільного стану (1-ї черги): державна реєстрація народження; державна реєстрація смерті; державна реєстрація шлюбу; 2) реєстрація / зняття з реєстрації мешканців: реєстрація місця проживання особи; зняття з реєстрації місця проживання особи; надання довідки про реєстрацію місця проживання особи; реєстрація місця перебування особи; надання довідки про склад сім'ї (про зареєстрованих у житловому приміщенні осіб); 3) призначення житлових субсидій; 4) призначення окремих видів державної допомоги (зокрема при народженні дитини тощо); 5) призначення та перерахунок пенсій [1, с.16].

Н. Ільчанинова стверджує, що окремою варіацією адміністративних послуг є інформаційні послуги: надання управлінської інформації по запити, різні довідки й виписки з реєстрів, статистичні звіти, а також копій документів, що були втрачені особою. Дана категорія послуг може надаватись як на безоплатній основі, так і за фіксовану плату. Ціна послуги повинна бути фінансово обґрунтованою, перекривати витрати на пошук інформації, виготовлення копій, вироблення бланків тощо.

Науковці виокремлюють переваги надання адміністративних послуг в територіальних громадах (рис. 1.1).

Крім того, «поряд із наданням адміністративних послуг, слід враховувати, що суб'єкти місцевого самоврядування територіальних громад призначені і для вирішення різних питань, що стосуються забезпечення життєдіяльності таких громад, у зв'язку з чим вони наділені відповідними повноваженнями з публічного адміністрування» [38, с. 134].

О. Соловійова зазначає, що законодавство останніх років більш детально підходить до розмежування публічних та адміністративних послуг, і ці два терміни регулярно згадуються в різних правових актах, спрямованих на впровадження сервісної концепції держави [41]. Дослідниця апелює до Стратегії реформування державного управління України на 2022–2025 роки визначається

побудова в Україні спроможної сервісної та цифрової держави, яка забезпечує захист інтересів громадян на основі європейських стандартів та досвіду [10].

Пріоритетом розвитку сфери адміністративних послуг і процедур визначається прийняття закону про адміністративну процедуру і поступове приведення окремих законів у відповідність з європейськими стандартами. Закріплення на законодавчому рівні загальних принципів і правил адміністративної процедури сприяє правовій визначеності і наданню гарантій дотримання прав громадян і юридичних осіб у разі, коли органи державної влади та органи місцевого самоврядування визначають їх права та обов'язки [31]

Очікуваними результатами проведення реформи державного управління до 2025 року є: забезпечення надання послуг високої якості та формування зручної адміністративної процедури для громадян і бізнесу; формування системи професійної та політично нейтральної публічної служби, орієнтованої на захист інтересів громадян; розбудова ефективних і підзвітних громадянам державних інституцій, які формують державну політику та успішно її реалізують для сталого розвитку держави [41].

Зміст та специфіка функціонування механізму надання адміністративних послуг визначає існування великої кількості класифікацій.

За порядком надання адміністративні послуги поділяються на:

- ✓ ті, що надаються безпосередньо суб'єктами надання послуг;
- ✓ ті, що надаються центрами надання адміністративних послуг;
- ✓ ті, що надаються через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

За змістом адміністративної діяльності послуги можуть бути такими:

- ✓ видача дозволів;
- ✓ реєстрація з веденням реєстрів;
- ✓ легалізація актів, нострифікація (процедура визнання іноземних документів про освіту) та верифікація (доказ того, що вірогідний факт або твердження є істинним);
- ✓ соціальна допомога.

За критерієм платності адміністративні послуги поділяють на: платні та безоплатні. При цьому платність та ціна, якщо вона передбачена, визначається законом.

За обов'язковістю одержання суб'єктом адміністративні послуги поділяються на обов'язкові та добровільні.

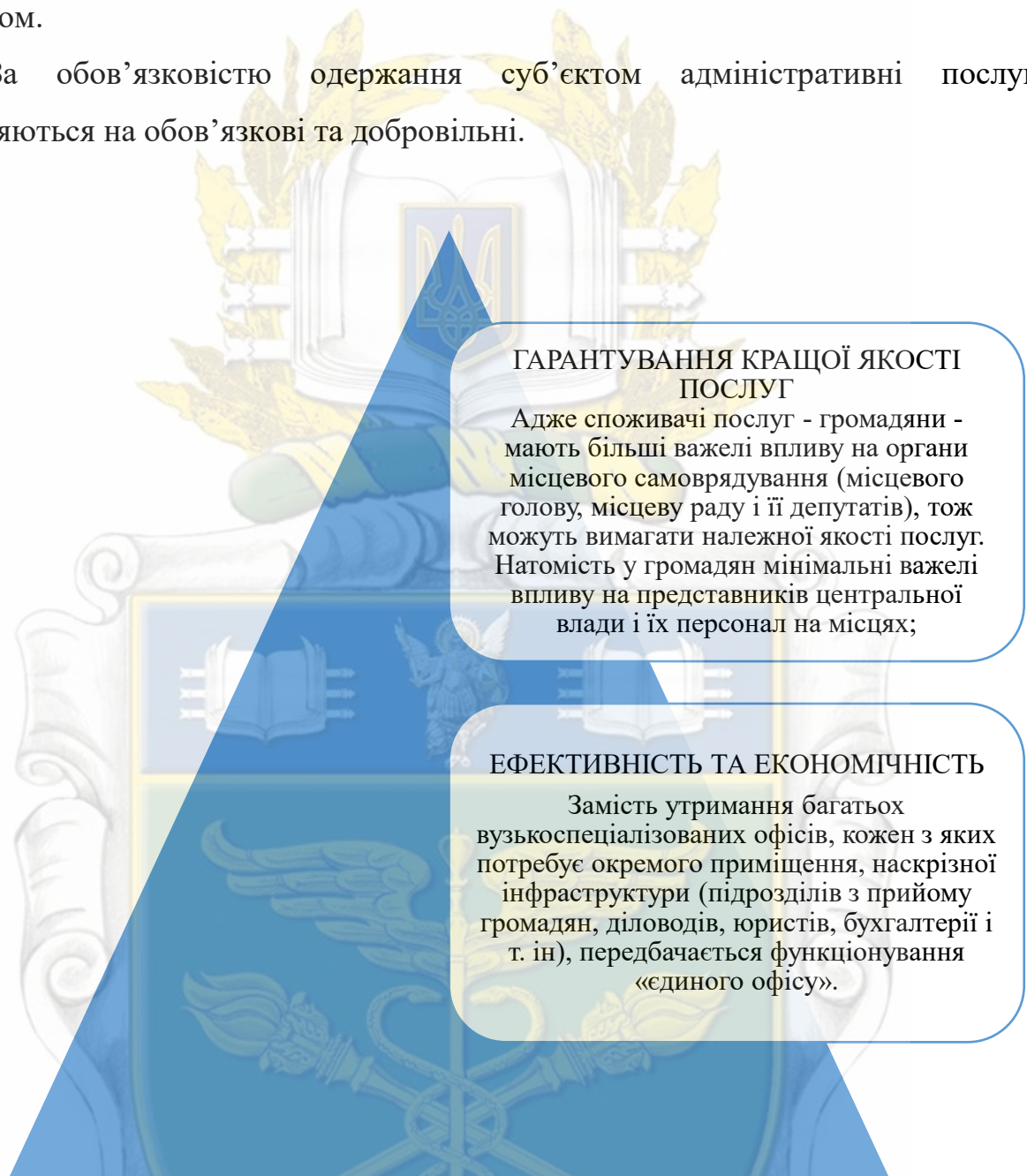

Рисунок 1.1 – Переваги надання адміністративних послуг

За суб'єктами надання адміністративні послуги виділяють послуги державні та послуги органів місцевого самоврядування. Цю класифікацію варто використовувати обережно, оскільки приналежність послуги до сфери впливу державних чи самоврядних органів не є беззаперечною ознакою адміністративної послуги.

За адміністративно-територіальним поділом, адміністративні послуги поділяють на:

- ✓ послуги центральних органів влади та їх територіальних підрозділів;
- ✓ послуги обласних та районних державних адміністрацій;
- ✓ послуги органів місцевого самоврядування.

За суб'єктом їх отримання адміністративні послуги можуть бути спрямовані на:

- ✓ задоволення потреб фізичних осіб;
- ✓ задоволення потреб юридичних осіб та індивідуальних підприємців;
- ✓ задоволення потреб фізичних та юридичних осіб;
- ✓ задоволення потреб іноземних громадян.

Співвідношення понять «адміністративна послуга» та «публічна послуга» диференціюються через використання тлумачень законодавства України щодо особливості надання публічних (електронних публічних) послуг.

Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» встановлює «публічну послугу» як юридично або соціально значущу дію суб'єкта надання публічної (електронної публічної) послуги, у тому числі адміністративна послуга, за заявою (зверненням, запитом) суб'єкта звернення або без такого звернення, у результаті якої набуваються, змінюються чи припиняються права та/ або обов'язки суб'єкта звернення, надаються відповідні матеріальні та/або нематеріальні блага суб'єкту звернення [37].

О. Соловйова наголошує, «так само під публічною послугою розуміють адміністративну послугу, послугу з видачі документів дозвільного характеру, ліцензій, на які не поширюється дія Закону України «Про адміністративні послуги», інша послуги, що надаються суб'єктом владних повноважень або банківською установою за заявою (зверненням, запитом) суб'єкта звернення і спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків суб'єкта звернення [37]. Суб'єктами надання публічних послуг можуть бути органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, державні, комунальні підприємства, установи, організації та інші суб'єкти, уповноважені

відповідно до законодавства надавати публічні (електронні публічні) послуги. Тобто суб'єктами таких послуг можуть бути як публічні так і приватні інституції. Дослідниця підсумовує, що відповідно до положень законодавства адміністративна послуга не тотожна публічній послугі, є різновидом останньої, з притаманними їй характерними рисами [14].

О. Соловйова переконана, що аналіз сучасного національного законодавства у сфері сервісної діяльності публічної влади дає можливість стверджувати, що в ньому закладено європейський підхід до розуміння сутності публічних послуг [41].

Важливе завдання щодо отримання сучасних та якісних адміністративних послуг у своїй громаді громадянами через цифрові сервіси здійснює Міністерство цифрової трансформації. Донедавна переваги в отриманні адміністративних послуг мали жителі міст обласного значення та районних центрів. Сьогодні ж для багатьох послуги стали доступними поруч із домом без необхідності їхати до райцентру.

На початок 2022 року мережа ЦНАП в Україні зросла до близько 3 тисяч точок. Серед них — 1027 ЦНАП, 1712 віддалених робочих місць, 124 територіальні підрозділи та 28 мобільних ЦНАП. Порівнюючи з 2020 роком, мережа зросла на 1,5 тисячі точок. Тільки 200 Центрів відкрилися за останній квартал. Щоб допомогти громадам у розбудові мережі Центрів, держава у 2022 році виділила 231 млн грн субвенції. Як оформити заяву на отримання субвенції, дізнавайтесь на платформі Дія.Центрів [26].

Для розвитку мережі ЦНАП Мінцифри збільшує як кількісні, так і якісні показники мережі. Ми розширюємо перелік адмінпослуг у ЦНАП, збільшуємо мережу Дія.Центрів, впроваджуємо нові цифрові інструменти та підвищуємо стандарти якості.

Підсумовуючи, варто зазначити, що для ефективного надання адміністративних послуг доцільно продовжувати процеси цифровізації та послуговуватися принципом субсидіарності.

РОЗДІЛ 2.

ПРАВОВА, ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ТА ДІЯЛЬНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕПЛИЦЬКОЇ РАЙОННОЇ ФІЛІЇ ВІННИЦЬКОГО ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ ЗАЙНЯТОСТІ

2.1. Аналіз правових основ діяльності, організаційної структури Вінницького обласного центру зайнятості та його територіальних підрозділів

Основним законодавчим актом, який регулює діяльність Вінницького обласного центру зайнятості та його територіальних підрозділів, є Закон України «Про зайнятість населення» (№ 803-ХІІ від 01.03.1991). Цей закон визначив соціальні гарантії з боку держави в реалізації громадянами права на працю та основні засади діяльності державної служби зайнятості.

Законотворець в статті 2 Закон України «Про зайнятість населення» визначив перелік законодавства України про зайнятість населення. Зокрема, зазначено, що відносини у сфері зайнятості населення регулюються Конституцією України, цим Законом, Кодексом законів про працю України, Господарським та Цивільним кодексами України, Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», іншими актами законодавства [34].

В свою чергу, в законі «Про зайнятість населення» прописано, що державне регулювання зайнятості здійснюється з метою створення умов для забезпечення повної та продуктивної вільно обраної зайнятості і соціального захисту в разі настання безробіття. Державне регулювання зайнятості здійснюється органами публічної влади.

З 1 січня 2001 року у зв'язку з набранням чинності Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (№ 1533-ІІІ від 02.03.2000) та створенням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття функції виконавчої дирекції Фонду покладені на Державну службу зайнятості. Управління Фондом

здійснюється на паритетній основі представниками державної сторони, застрахованих осіб та роботодавців [28].

В нашій країні державна служба зайнятості як система державних установ, представлена Державною службою зайнятості (рис. 2.1) та її структурними підрозділами. Система органів, що надають адміністративні послуги щодо зайнятості населення налічують 429 філій 25 регіональних центрів зайнятості та 91 базовий центр зайнятості [28].

Державна служба зайнятості виступає активним посередником між роботодавцями і шукачами роботи на сучасному ринку праці. Цей орган публічної влади на безоплатній основі надає послуги із пошуку підходящої роботи та підбору персоналу, послуги з державного соціального страхування на випадок безробіття, а також здійснює виплату матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою роботи [28].

Діяльність Вінницького обласного центру зайнятості спрямована на реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, соціального захисту від безробіття на території Вінницької області.

Іншими завданнями Державної служби зайнятості на сучасному етапі є:

- 1) реалізація державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, соціального захисту від безробіття;
- 2) здійснення аналізу стану ринку праці;
- 3) сприяння громадянам у підборі підходящої роботи;
- 4) надання роботодавцям послуг із добору працівників;
- 5) участь в організації проведення громадських та інших робіт тимчасового характеру;
- 6) сприяння громадянам в організації підприємницької діяльності;
- 7) участь у реалізації заходів, спрямованих на запобігання масовому вивільненню працівників, профілактика настання страхового випадку, сприяння мобільності робочої сили та зайнятості населення;

- 8) організація підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації безробітних з урахуванням поточної та перспективної потреб ринку праці, підтвердження результатів неформального професійного навчання;
- 9) проведення професійної орієнтації населення;
- 10) додаткове сприяння у працевлаштуванні окремих категорій громадян, які неконкурентоспроможні на ринку праці [28].

Регіональні центри зайнятості працюють за єдиною схемою надання послуг. Клієнти можуть звернутися до будь-якого центру зайнятості та отримати всі передбачені законодавством соціальні послуги, пов'язані з працевлаштуванням. У Службі створена уніфікована оперативна база вакансій, шукачів роботи та можливостей проходження професійного навчання по всій країні. Це дозволяє розширити зону пошуку роботи для безробітних не тільки в межах району чи області, а й держави в цілому. Служба постійно модернізується та розвивається, дбає про вдосконалення соціального захисту українських громадян від безробіття [28].

Вінницький обласний центр зайнятості являється регіональним центром зайнятості у вінницькому регіоні (рис. 2.1).

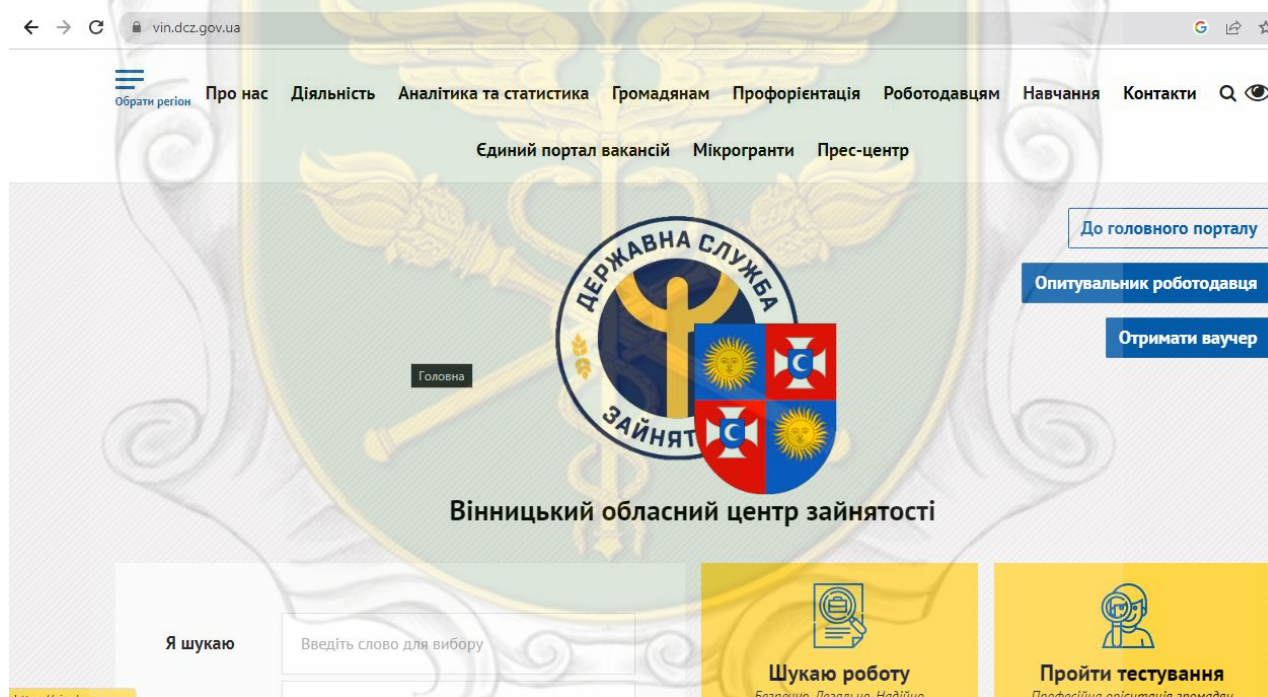

Рисунок 2.1 – Вебсайт Вінницького обласного центру зайнятості

Вінницький обласний центр зайнятості має розгалужену структуру та складається з 28 філій та 1 центру зайнятості, який розташований в обласному центрі (табл. 2.1).

Таблиця 2.1 – Перелік структурних утворень Вінницького обласного центру зайнятості

	Назва структурного підрозділу	Електронна адреса
1.	Барська районна філія	bar@vnocz.gov.ua
2.	Бершадська районна філія	bershad@vnocz.gov.ua
3.	Вінницька районна філія	vinray@vnocz.gov.ua
4.	Гайсинська районна філія	gaysin@vnocz.gov.ua
5.	Жмеринська міськрайонна філія	jmerinka@vnocz.gov.ua
6.	Іллінецька районна філія	illinci@vnocz.gov.ua
7.	Калинівська районна філія	kalinivka@vnocz.gov.ua
8.	Козятинська міськрайонна філія	kozyatin@vnocz.gov.ua
9.	Крижопільська районна філія	krijopil@vnocz.gov.ua
10.	Ладизинська міська філія	ladijn@vnocz.gov.ua
11.	Літинська районна філія	litin@vnocz.gov.ua
12.	Липовецька районна філія	lipovec@vnocz.gov.ua
13.	Могилів –Подільська міськрайонна філія	mogpod@vnocz.gov.ua
14.	Мурованокуриловецька районна філія	murkur@vnocz.gov.ua
15.	Немирівський районна філія	nemiriv@vnocz.gov.ua
16.	Оратівська районна філія	orativ@vnocz.gov.ua
17.	Піщанська районна філія	pischan@vnocz.gov.ua
18.	Погребисьненська районна філія	pogrebishe@vnocz.gov.ua
19.	Теплицька районна філія	teplik@vnocz.gov.ua
20.	Тиврівська районна філія	tivriv@vnocz.gov.ua
21.	Томашпільська районна філія	tomashpil@vnocz.gov.ua
22.	Тростянецька районна філія	trostyanec@vnocz.gov.ua
23.	Тульчинська районна філія	tulchin@vnocz.gov.ua
24.	Хмільницька міськрайонна філія	hmilnik@vnocz.gov.ua
25.	Чернівецька районна філія	chernivci@vnocz.gov.ua
26.	Чечельницька районна філія	chechelnik@vnocz.gov.ua
27.	Шаргородська районна філія	shargorod@vnocz.gov.ua
28.	Ямпільська районна філія	yampil@vnocz.gov.ua
29.	Вінницький міський центр зайнятості	vinmisk@vnocz.gov.ua

Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості є структурним компонентом Вінницького обласного центру зайнятості Державної служби зайнятості.

Вона виконує основне завдання на території Теплицької селищної громади (колишній Теплицький район) Вінницької області, яке на сучасному етапі узагальнено на рисунку 2.2.

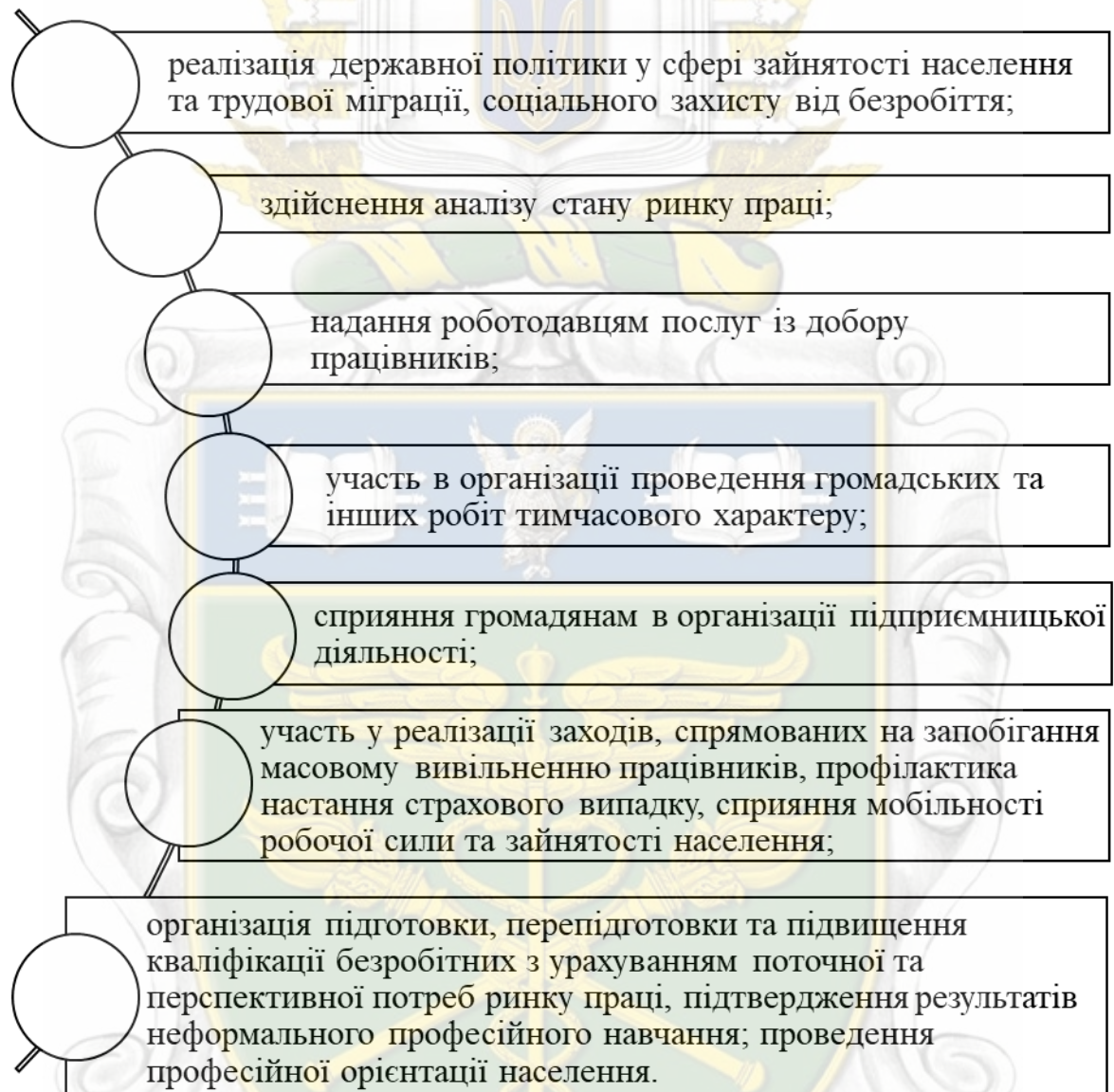

Рисунок 2.2 – Основні завдання Теплицької районної філія Вінницького обласного центру зайнятості Державної служби зайнятості

Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості, відповідно до вимог статті 7 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" та Закону України "Про зайнятість

населення", надає різноманітні соціальні послуги на території Теплицької селищної громади Вінницької області. Основні з них представлені на рис. 2.3.

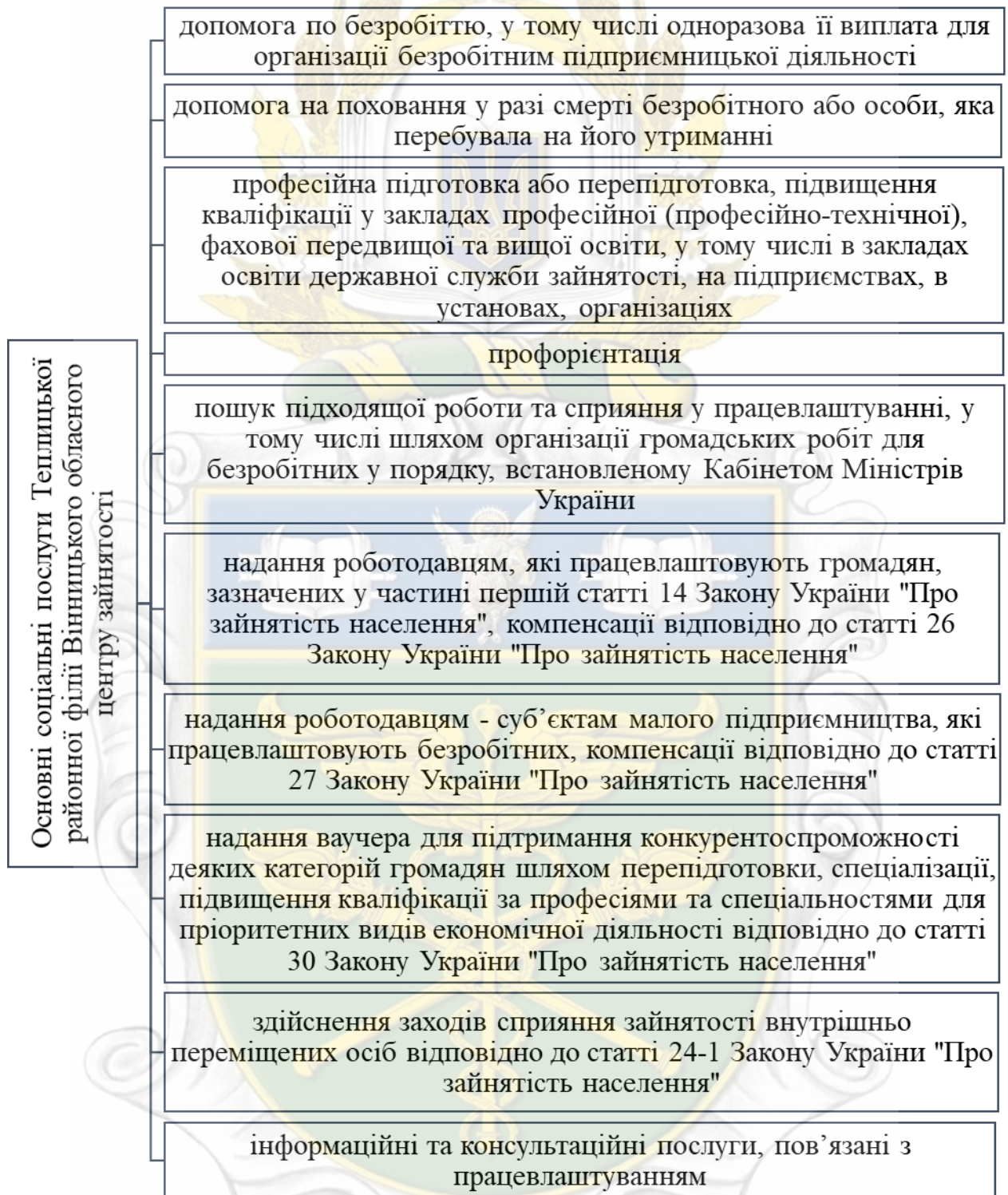

Рисунок 2.3 – Основні соціальні послуги Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості

Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості виступає посередником на праці між тими, хто шукає роботу, за рахунок яких працюють роботодавці. Філія надає безкоштовні послуги щодо пошуку відповідної роботи та відбору персоналу, виплати компенсацій при тимчасовій втраті роботи та виплати соціального страхування на випадок безробіття.

Діяльність Теплицької районної філії відповідає узгодженій схемі надання послуг, яка погоджена та реалізована для всіх відповідних структур Державної служби зайнятості.

Клієнти можуть звертатися до будь-якого центру зайнятості для отримання всіх передбачених законодавством соціальних послуг, пов'язаних із працевлаштуванням. Завдяки створенню єдиної оперативної бази вакансій, можливостей для працевлаштування та професійного навчання по всій країні, Теплицька районна філія може швидко та зручно допомогти клієнтам у пошуку роботи, розширюючи можливості для безробітних лише в межах свого району чи області, а й по всій державі.

Протягом січня-жовтня 2023 року роботодавці проінформували центри зайнятості про наявність 12,9 тис. вакансій.

Структура вакансій за видами економічної діяльності була наступною: 19% вакансій пропонувалося у сільському господарстві; 17% - на підприємствах переробної промисловості та в оптовій та роздрібній торгівлі; 14% - у сфері освіти; 7% - у сфері охорони здоров'я.

У професійному розрізі найбільше вакансій пропонувалося для працевлаштування: робітників з обслуговування, експлуатації устаткування та машин (21%); представників найпростіших професій (17%); працівників сфери торгівлі та послуг (16%); кваліфікованих робітників з інструментом (11%); фахівців (9%); професіоналів (8%).

Станом на 1 листопада 2023 року загальна кількість вакансій, зареєстрованих в Вінницькій службі зайнятості становила 2,5 тис. одиниць.

За видами економічної діяльності, більшість вакансій налічувалася в оптовій та роздрібній торгівлі (20%); на підприємствах переробної

промисловості (19%); у сфері освіти (15%); у сфері охорони здоров'я (10%); у сільському господарстві (8%); на транспорті та пошті (7%).

За професійними групами найбільше вакансій подано для працевлаштування:

- робітників з обслуговування, експлуатації устаткування та машин - 21% всіх поданих вакансій (водій, оператор/машиніст котельні, тракторист, оператор верстатів з програмним керуванням, машиніст екскаватора, оператор заправних станцій, токар);
- працівників сфери торгівлі та послуг - 16% (продавець продовольчих та непродовольчих товарів, кухар, продавець-консультант, офіціант, бариста, помічник вихователя, охоронник);
- кваліфікованих робітників з інструментом - 15% (швачка, електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування, електрогазозварник, слюсар-ремонтник, слюсар з механоскладальних робіт, пекар, слюсар-сантехник);
- професіоналів - 13% (вихователь, керівник музичний, вчитель, інженер з охорони праці, агроном, лікар, фармацевт, економіст, психолог);
- некваліфікованих працівників - 11% (прибиральник службових та виробничих приміщень, підсобний робітник, вантажник, двірник, кухонний робітник, робітник з благоустрою, укладальник-пакувальник);
- фахівців - 9% (бухгалтер, сестра медична, електрик дільниці, електрик цеху, фахівець, технолог, майстер виробничого навчання, експедитор, диспетчер).

У січні-жовтні 2023 року послугами Вінницької обласної служби зайнятості скористалися 20,6 тис. зареєстрованих безробітних.

За видами економічної діяльності, серед безробітних, які мали професійний досвід, 18% раніше працювали у сільському господарстві; 17% в оптовій та роздрібній торгівлі; 15% - на підприємствах переробної промисловості; 14% - у державному управлінні й соціальному страхуванні; 9% - у сфері транспорту.

За професійними групами, серед зареєстрованих безробітних переважають працівники сфери торгівлі та послуг (20%); представники найпростіших професій (15%); робітники з обслуговування, експлуатації устаткування та машин (12%); фахівці (11%); технічні службовці (10%).

Станом на 1 листопада 2023 року послуги Вінницької обласної служби зайнятості отримували 3,5 тис. зареєстрованих безробітних.

За статтю: у загальній кількості зареєстрованих безробітних, чоловіки становили - 0,7 тис. осіб (або 22%), жінки - 2,7 тис. осіб (або 78%).

За віковими групами: 26% зареєстрованих безробітних були у віці до 35 років; 29% - у віці від 35 до 44 років; 28% - у віці від 45 до 55 років; 17% - понад 55 років.

За освітою: 50% зареєстрованих безробітних мали вищу освіту, 35% - професійно-технічну, 15% - загальну середню освіту.

Найбільша нестача вакансій спостерігалася для представників таких професій: для 245 безробітних листонош (поштарів) є 23 вакансій; для 156 безробітних продавців продовольчих товарів є 85 вакансій; для 155 безробітних підсобних робітників є 40 вакансій; для 126 безробітних продавців-консультантів є 51 вакансій; для 95 безробітних стрільців є 0 вакансій; для 95 безробітних кухарів є 54 вакансій; для 85 безробітних прибиральників службових приміщень є 48 вакансій; для 81 безробітних бухгалтерів є 40 вакансій; для 59 безробітних вчителів закладу загальної середньої освіти є 9 вакансій.

Нестача кадрів спостерігалася серед представників таких професій: машиніст (кочегар) котельної; менеджер (управитель) із збуту; вантажник; електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування; швачка; тракторист; оператор котельні; електрогазозварник; водій автотransпортних засобів; слюсар з механоскладальних робіт; електромонтер з експлуатації розподільних мереж; агроном; електрик дільниці; бариста; слюсар з ремонту колісних транспортних засобів; оператор верстатів з колісних транспортних засобів; оператор верстатів з програмним керуванням; пресувальник-віджимач харчової продукції; лікар, фармацевт; електрик цеху; асистент вихователя

закладу дошкільної освіти; слюсар-сантехник; головний енергетик; керівник музичний; технолог; експедитор; токар; дорожній робітник; машиніст автогрейдера; інженер-конструктор; ерготерапевт.

Упродовж січня-жовтня 2023 року роботодавцями було подано інформацію про заплановане масове вивільнення 1562 працівників, що на 45% менше, ніж у минулому році. Найбільша кількість попереджених про заплановане масове вивільнення у Вінницькій філії Вінницького обласного центру зайнятості (1060 осіб); в інших філіях Вінницького обласного центру зайнятості вивільнено 502 особи (у Могилів-Подільській філії - 164 особи, у Жмеринській - 143 особи, у Тульчинській - 124 особи, у Гайсинській - 66 осіб, у Хмільницькій - 5 осіб). Із загальної кількості попереджених про масове вивільнення найбільшу кількість складали працівники галузі державного управління й оборони (53,3%), сфери охорони здоров'я і надання соціальної допомоги (10,4%), галузі переробної промисловості (10,2%), сільського господарства (9,1%), освіти (6,9%), транспорту (6,6%), галузі будівництва (1,1%), сфери професійної, наукової та технічної діяльності (0,8%).

Щодо надання послуг Вінницькою обласною службою зайнятості. Послугами Вінницької обласної служби зайнятості впродовж січня-жовтня 2023 року скористались 26,2 тис. громадян, які шукали роботу, з них 20,6 тис. осіб мали статус зареєстрованого безробітного. Допомогу по безробіттю отримували 15,0 тис. осіб.

За сприяння філій Вінницького обласного центру зайнятості працевлаштовано 10,3 тис. осіб, зокрема 7,2 тис. осіб - з числа зареєстрованих безробітних.

За видами економічної діяльності, найбільше громадян працевлаштовано у сільському господарстві (23,8%), у сфері торгівлі (18,3%), переробній промисловості (16,5%), в освіті (11,1%), в охороні здоров'я (5,8%), на транспорті (4,9%). За професіями групами: 20,1% працевлаштованих склали особи найпростіших професій та особи без професії 17,4% - працівники сфери торгівлі та послуг, робітники з обслуговування, експлуатації устаткування та машин,

9,7% - фахівці, 9,6% - кваліфіковані робітники з інструментом, 8,0% - кваліфіковані робітники сільськогосподарського виробництва, 6,2% професіонали та технічні службовці.

Упродовж січня-жовтня 2023 року за сприяння Вінницької обласної служби зайнятості 1392 безробітних проходили професійне навчання, з них 1128 осіб - у центрах професійно-технічної освіти Державної служби зайнятості.

Станом на 1 листопада 2023 року послуги Вінницької обласної служби зайнятості отримують 5,6 X тис. громадян, з них 3,5 тис. осіб мають статус безробітного, що на 6,4 тис. безробітних осіб менше, ніж на відповідну дату минулого року. Отримують допомогу по безробіттю 2,0 тис. осіб.

За статтю: у загальній кількості зареєстрованих безробітних жінки становлять 2,7 тис. осіб (78%), чоловіки - 0,8 тис. осіб (22%).

За віковими групами: 26% зареєстрованих • безробітних - це громадяни у віці до 35 років; 28% - у віці від 35 до 44 років; 46% - у віці понад 45 років.

За освітою: 50% зареєстрованих безробітних мають вищу освіту, 35% - професійно-технічну, 15% - загальну середню освіту. •

За видами економічної діяльності: 17,1% зареєстрованих безробітних раніше були зайняті в галузі державного управління, 13,1% - в оптовій та роздрібній торгівлі, 10,7% - на транспорті, 8,6% - в переробній промисловості, 8,1% - в галузі сільського, лісового та рибного господарства, 5,5% - в освіті, 4,9% - у сфері охорони здоров'я, 1,8% - у постачанні електроенергії, газу, пари.

За професійними групами, серед зареєстрованих безробітних переважають працівники:

- сфери торгівлі та послуг - 22,7% (продавець продовольчих та непродовольчих товарів, продавець-консультант, кухар, стрілець, охоронник, молодша медична сестра, помічник вихователя, перукар, механік-водій);
- технічні службовці - 13,9% (листоноша, адміністратор, касир торговельного залу, адміністратор, діловод, оператор поштового

зв'язку, касир (на підприємстві, в установі, організації), обліковець, радіотелефоніст;

- представники найпростіших професій - 13,4% (підсобний робітник, прибиральник, сторож, робітник з благоустрою, укладальник-пакувальник, кухонний робітник, вантажник, двірник, мийник посуду); робітники з обслуговування, експлуатації устаткування та машин - 8,5% (водій автотранспортних засобів, оператор заправних станцій, тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва, токар);

фахівці - 11,6% (бухгалтер, сестра медична, фахівець, інспектор з кадрів, вихователь, фельдшер, представник торговельний);

професіонали - 10,3% (вчитель, вихователь дошкільного закладу, економіст, юрист, лікар, економіст, соціальний працівник);

службовці та керівники - 9,4% (менеджер із збуту, головний бухгалтер, начальник відділу поштового зв'язку, завідувач складу, заступник директора);

кваліфіковані робітники з інструментом - 5,4% (швачка, сортувальник матеріалів та виробів, слюсар-ремонтник, пекар, кондитер);

кваліфіковані робітники сільського та лісового господарств - 4,8% (робітник з комплексного обслуговування сільськогосподарського виробництва, оператор машинного доїння, робітник на лісокультурних роботах, тваринник, озеленювач).

Станом на 1 листопада 2023 року кількість вакансій, заявлених роботодавцями до Вінницької обласної служби зайнятості, складає 2467 одиниць, з них підтверджених формою 3-ПН -1843.

За видами економічної діяльності більшість вакансій налічується в оптовій та роздрібній торгівлі (20,3%), на підприємствах переробної промисловості (18,7%), в освіті (14,7%), в охороні здоров'я (9,7%), у сільському господарстві (7,8%), на транспорті (7,5%).

У професійному розрізі такі вакансії заявлені для працевлаштування:

- 21,2% - робітників з обслуговування, експлуатації устаткування та машин (водій автотранспортних засобів, тракторист, оператор верстатів з програмним керуванням, машиніст екскаватора);

- 15,4% - працівників сфери торгівлі та послуг (продавці продовольчих та непродовольчих товарів, кухар, продавець-консультант, офіціант, помічник вихователя, бариста, соціальний робітник, охоронник);

15,0% - кваліфікованих робітників з інструментом (швачка, електрогазозварник, слюсар-ремонтник, пекар, слюсар з механоскладальних робіт, слюсар-сантехник);

13,0% - професіоналів (вихователь дошкільного закладу, керівник музичний, вчитель, економіст, інженер з охорони праці, лікар-терапевт, агроном);

11,3%- некваліфікованих працівників (прибиральник, підсобний робітник, вантажник, двірник, кухонний робітник, робітник з благоустрою, укладальник-пакувальник, прибиральник територій);

9,3% - фахівців (бухгалтер, сестра медична, електрик діляниці, фахівець, електрик цеху, асистент вихователя дошкільного закладу, майстер виробничого навчання, технолог, експедитор);

8,5% - службовців та керівників (менеджер із збуту, начальник відділу поштового зв'язку, головний бухгалтер, завідувач складу, головний енергетик, майстер);

4,6% - технічних службовців (листоноша, адміністратор, касир торговельного залу, оператор комп'ютерного набору, діловод, оператор поштового зв'язку, секретар, реєстратор медичний);

1,7% - кваліфікованих робітників сільського та лісового господарства (робітник з комплексного обслуговування сільськогосподарського виробництва, озеленювач, лісоруб, оператор машинного доїння, дояр, робітник фермерського господарства, квітникар).

Отже, ретельний аналіз засадничих принципів функціонування Вінницького обласного центру зайнятості у співпраці з його 28 філіями та

Вінницьким міським центром зайнятості, а також їх організаційно-функціональне описання відображають те, що державні установи працюють у межах установленого нормативно-правового контексту, а структура організацій відповідає визначеним завданням.

Загалом можна констатувати, що Вінницький обласний центр зайнятості разом зі своїми 28 філіями та Вінницьким міським центром зайнятості постійно вдосконалюється та розвивається, активно працює над покращенням соціального захисту громадян Вінницької обласної громади від безробіття з виконання основного призначення – попередження соціальної несправедливості.

2.2. Діяльнісна характеристика Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості²

Дослідимо та охарактеризуємо динаміку показників функціонування Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості за 2020-2022 р. на основі даних статистичної інформації [16].

Проведено дослідження певних показників функціонування Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, здійснено порівняння їх із сумарною ситуацією у Вінницькій області (табл. 2.2- 2.7).

Для початку розглянемо надання послуг Теплицькій районній філії особам, які мають додаткові гарантії у підтримці з працевлаштуванням (згідно із статтею 14 Закону України «Про зайнятість населення»). Результати представлені в табличному форматі – табл. 2.2.

За січень-грудень 2022 р. Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості було надано 489 послуг особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню. В порівнянні з 2021 цей показник становить 60, 3%. Серед них було в 2022 р. 74 особи з числа внутрішньо переміщених осіб.

Таблиця 2.2 – Надання послуг особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню за 2020-2022 рр.

	Отримували послуги			
	2020	2021	2022	2022 в порівнянні з 2020, %
Всього по Вінницькій області (усі групи)	20 231	19 922	12 362	61
Всього по Вінницькій області (внутрішньо переміщені особи)	299	268	3 889	1300
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (усі групи)	811	818	489	60,3
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (внутрішньо переміщені особи)	7	6	74	1057

Кількість послуг для осіб з числа внутрішньо переміщених осіб, наданих Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості, в 2022 році збільшилась в порівнянні з 2020 р. та становила 1057 %.

Динаміка надання послуг особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню представлена діаграмою – на рис. 2.4.

В таблиці 2.3 наведено показники наданих послуг Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості особам, що мали статус безробітного.

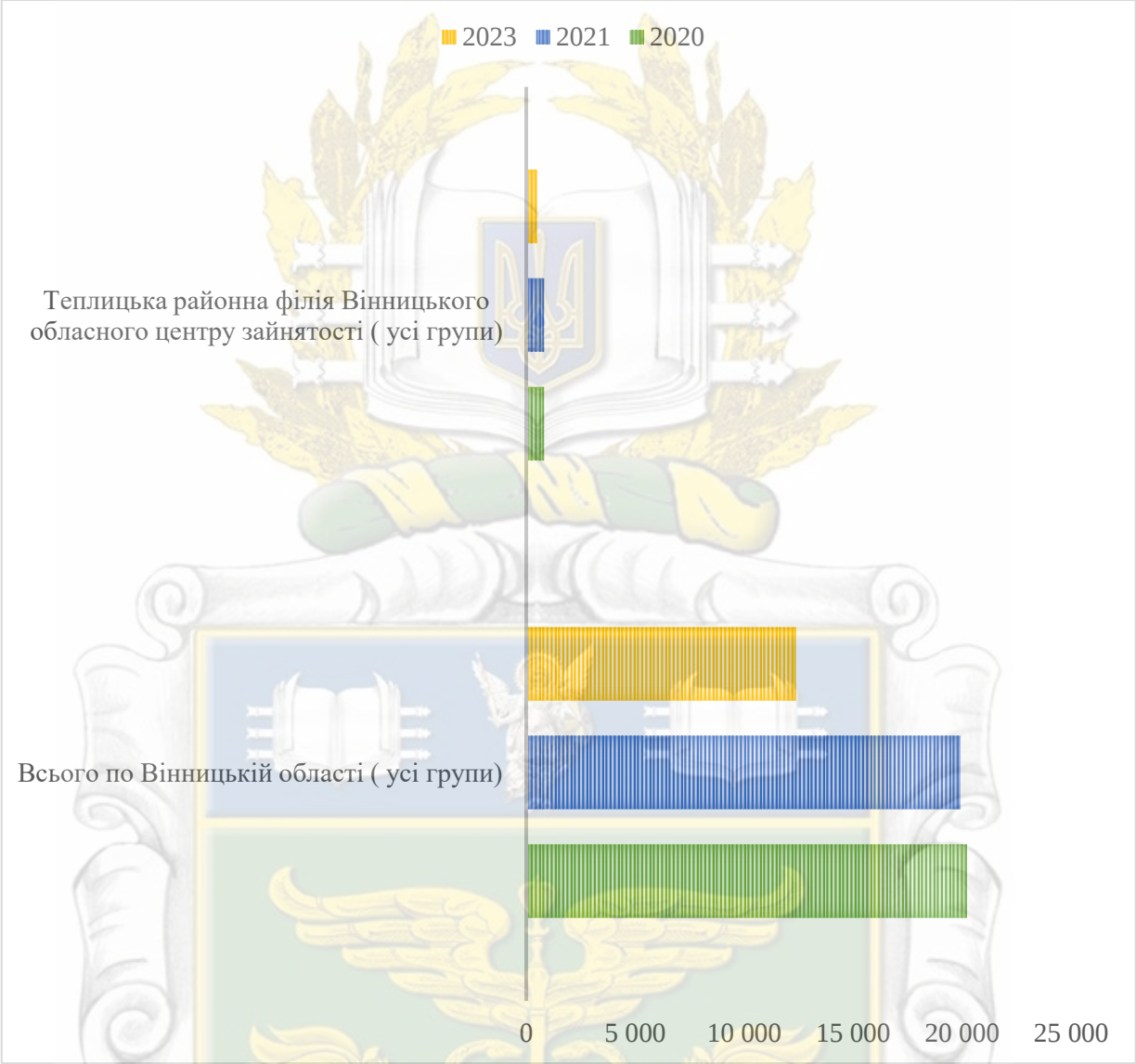

Рисунок 2.4 – Динаміка надання послуг особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню за 2020-2023 рр.

За січень-грудень 2022 р. Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості надано 476 послуг особам, які мали статус безробітного, серед них було відповідно 72 особи з числа внутрішньо переміщених осіб.

В порівнянні з 2021 цей показник становить 74%.

Кількість послуг для осіб з числа внутрішньо переміщених осіб, наданих Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості, в 2022 році збільшилась в порівнянні з 2020 р. та становила 1200 %.

Таблиця 2.3 – Надання послуг особам, що мали статус безробітного

	Отримували послуги особи, які мали статус безробітного			
	2020	2021	2022	2022 в порівнянні з 2020, %
Всього по Вінницькій області (усі групи)	15 602	15 351	11 805	75,6
Всього по Вінницькій області (внутрішньо переміщені особи)	229	215	3356	1465,5
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (усі групи)	643	675	476	74
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (внутрішньо переміщені особи)	6	6	72	1200

Динаміка надання послуг особам, що отримували послуги особи, які мали статус безробітного представлена діаграмою – на рисунку 2.5.

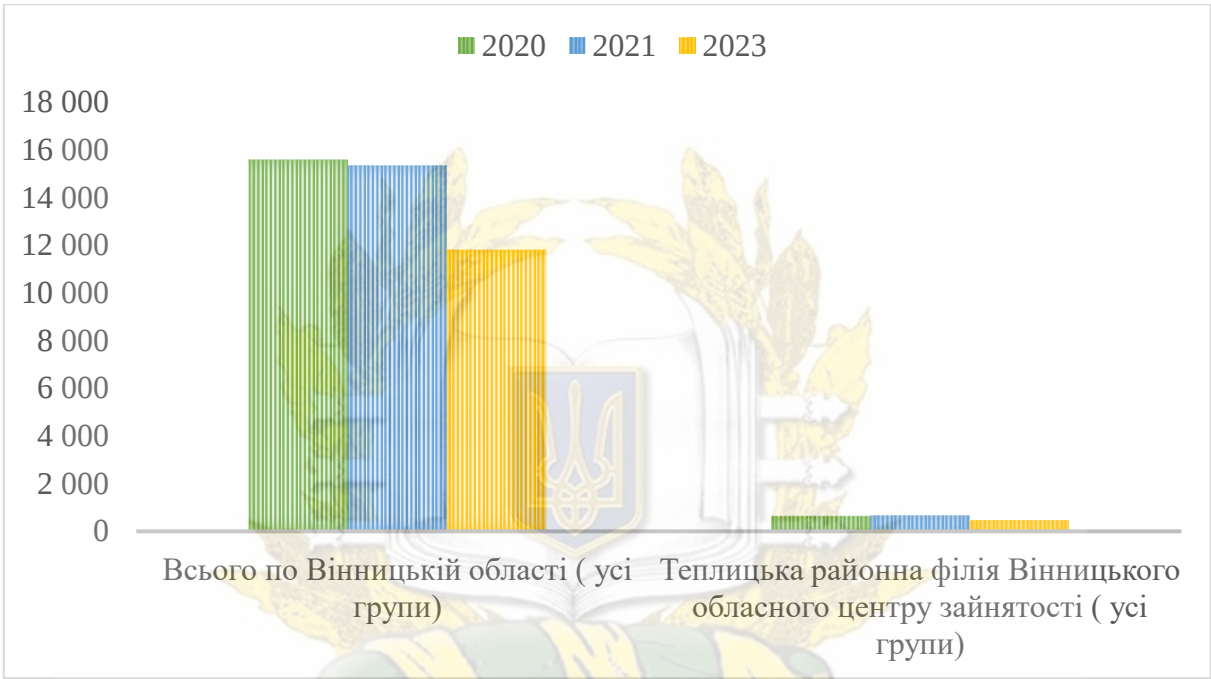

Рисунок 2.5 – Динаміка надання послуг особам, що мали статус безробітного за 2020-2022 р.

Завдяки діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості певна є кількість осіб, що отримали роботу (у т.ч. до набуття статусу безробітного). Проаналізувавши, зазначимо, що графічно результати наведено на рис. 2.6.

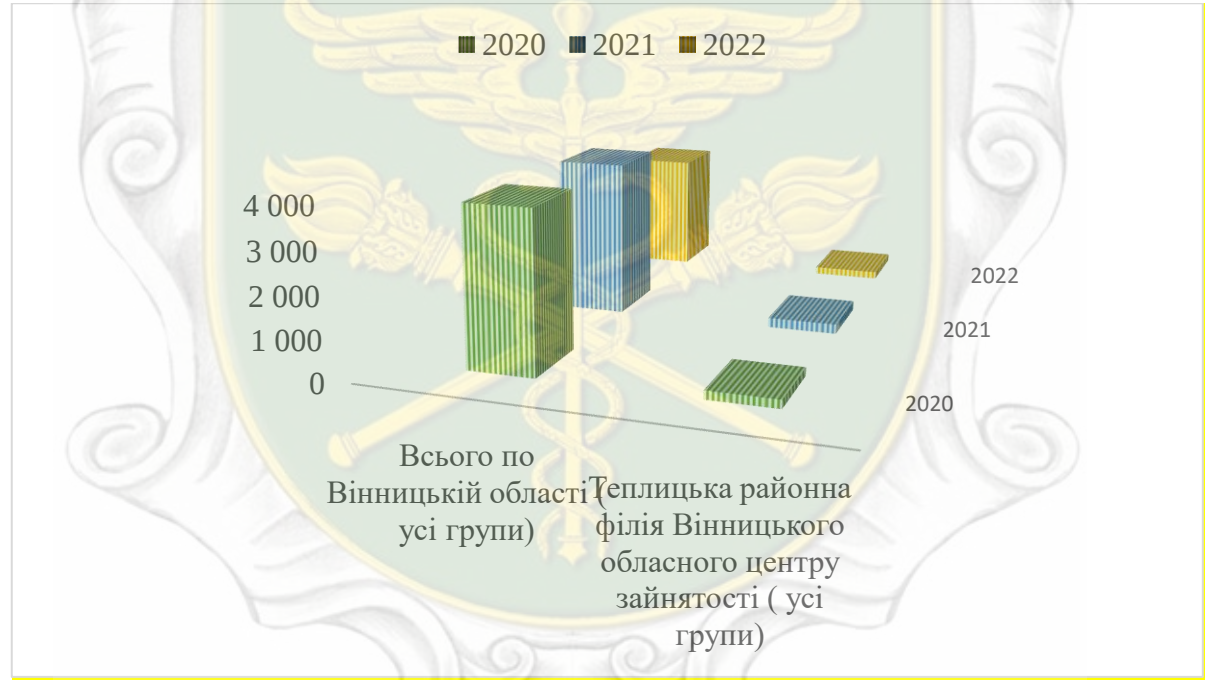

Рисунок 2.6 – Динаміка кількості осіб, що отримали роботу (у т.ч. до набуття статусу безробітного) за 2020-2022 р.

За січень-грудень 2022 р. 181 особа отримала роботу завдяки діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, серед них було відповідно 6 осіб з числа внутрішньо переміщених осіб (табл. 2.4).

Таблиця 2.4 – Кількість осіб, що отримали роботу за 2020-2022 р.

	Всього отримали роботу (у т.ч. до набуття статусу безробітного)			
	2020	2021	2022	2022 в порівнянні з 2020, %
Всього по Вінницькій області (усі групи)	3 870	3 836	2 969	76,7
Всього по Вінницькій області (внутрішньо переміщені особи)	79	63	907	1148
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (усі групи)	209	234	181	86,6
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (внутрішньо переміщені особи)	1	2	6	600

Через діяльність Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості кількість осіб, що отримали роботу (у т.ч. до набуття статусу безробітного) , в 2022 році в порівнянні з 2021 р. зменшилась, та 76,7%.

Кількість таких послуг для осіб з числа внутрішньо переміщених осіб в 2022 році збільшилась в порівнянні з 2020 р. та становила 600 %.

Дослідимо та візуалізуємо динаміку кількості осіб, що проходили навчання за направленням Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, результати наведено в табл. 2.5.

За січень-грудень 2022 р. Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості спрямовано на навчання 20 осіб, серед них було не було осіб з числа внутрішньо переміщених осіб.

Таблиця 2.5 – Кількість осіб, що проходили професійне навчання за 2020-2022 р.

	Проходили професійне навчання			
	2020	2021	2022	2022 в порівнянні з 2020, %
Всього по Вінницькій області (усі групи)	777	825	419	53,9
Всього по Вінницькій області (внутрішньо переміщені особи)	10	7	22	220
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (усі групи)	40	46	20	50
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (внутрішньо переміщені особи)	1	7	0	0

Динаміка показника «кількість осіб, що проходили навчання» представлена діаграмою – на рисунку 2.7.

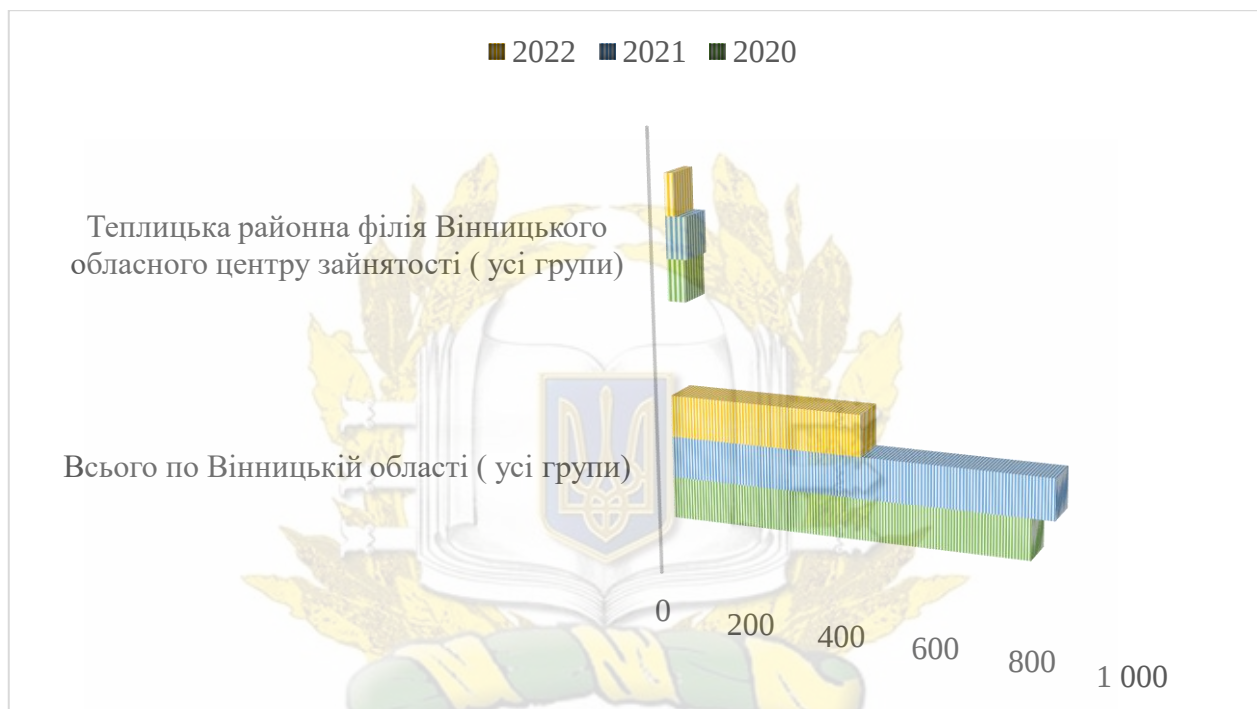

Рисунок 2.7 – Динаміка показника «кількість осіб, що проходили навчання» за 2020-2022 рр.

Сумарний показник «кількість осіб, що брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру» для Вінницького обласного центру зайнятості, в 2022 році зменшився до 116 осіб в порівнянні з 698 в 2020 році, становить 12,34%.

Показник «кількість осіб, що брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру» для Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, в 2022 році зменшилась, в порівнянні з 2020 р. становить 16,6%.

Узагальнено показник «кількість осіб, що брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру», результати наведено в табл. 2.6.

Зокрема, впродовж 2020 р., 2021 та 2022 рр. Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості спрямовано на громадські роботи та інші роботи тимчасового характеру відповідно 81; 85 та 10 осіб, серед них не було внутрішньо переміщених осіб.

Таблиця 2.6 – Динаміка показника «кількість осіб, що брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру» за 2020-2022 р.

	Всього брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру			
	2020	2021	2022	2022 в порівнянні з 2020, %
Всього по Вінницькій області (усі групи)	698	376	116	16,6
Всього по Вінницькій області (внутрішньо переміщені особи)	2	0	4	200
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (усі групи)	81	85	10	12,34
Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості (внутрішньо переміщені особи)	0	0	0	0

Динаміка показника «всього брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру» представлена діаграмою – на рисунку 2.8.

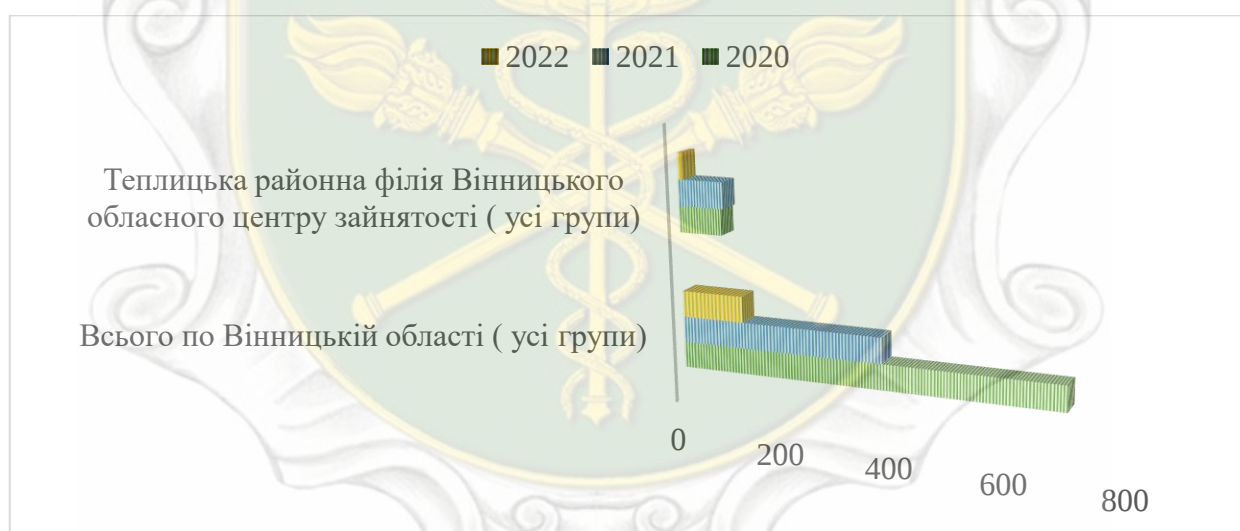

Рисунок 2.8 – Динаміка показника «всього брали участь у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру» за 2020-2022 р.

Таблиця 2.8 – Динамічний аналіз показників діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості впродовж 2019-2022 рр.

Показники	Роки			Відхилення 2022 р. (+-) від 2020 р.	
	2020	2021	2022	кількість, осіб.	%
1	3	4	5	6	7
Отримували послуги	811	818	489	-322	60
з них, мали статус безробітного	643	675	476	-167	74
Всього отримали роботу (у т.ч. до набуття статусу безробітного)	209	234	181	-28	86
Проходили професійне навчання	40	46	20	-20	50
Мали статус безробітного на кінець періоду	248	212	91	-157	37
з них, отримують допомогу по безробіттю	237	212	51	-186	22

Таким чином, можна оцінити ефективність Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості в період з 2020 по 2022 роки як високу. Орган державної влади надавав адміністративні послуги щодо трудової зайнятості жителям Теплицької районної громади. Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості займає лідируючі позиції серед інших територіальних підрозділів у Вінницькій області.

Підсумовуючи результати аналізу діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, зазначимо, що в умовах повномасштабного вторгнення орган державної влади виконував свої повноваження в повному обсязі, але величина показників наданих послуг суттєво знизилась в 2022 році.

РОЗДІЛ 3

УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ЗАСОБАМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

3.1. Цифровий доступ до соціальних послуг

Підвищення якості адміністративних послуг відбувається сьогодні в Україні завдяки процесам цифровізації, клієнторієнтованості публічного управління та розвитку мобільних технологій.

Надання адміністративних послуг в цифровому форматі та доступ до інформації про ці послуги через Інтернет надається через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, який є офіційним джерелом інформації про адміністративні послуги в Україні, у тому числі інтегровані інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування (згідно з частиною 1 статті 9 та частиною 1 статті 17 Закону України «Про адміністративні послуги»). Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг (Портал Дія), що було схвалене Постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 року № 1137 (в редакції від 16 серпня 2022 року № 937), рішення, щодо створення Порталу Дія) мало на меті забезпечення права кожного на доступ до електронних публічних послуг та інших послуг, звернення до органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, отримання інформації з національних електронних інформаційних ресурсів, інших інформаційно-комунікаційних систем, додаткових для надання послуг, а також для проведення моніторингу та оцінки якості послуг у визначених випадках.

Це також впливає на розвиток ефективних, підзвітних та інклюзивних державних інститутів, які здатні реагувати на потреби громадян, особливо в умовах пандемії та широкомасштабної агресії рф. Таким чином, створення нормативної бази, яка регулює надання адміністративних послуг за допомогою

ІКТ, зокрема мережі Інтернет, та надання інформації про ці послуги, є необхідною умовою для правильної взаємодії органів державної влади та громадян, а також інших учасників адміністративних правовідносин. Внаслідок початку широкомасштабного воєнного вторгнення рф у 2022 році виникла потреба оперативної адаптації нормативних актів для забезпечення їх дієвості під час дії режиму воєнного стану, введеного в Україні.

Сфера адміністративних послуг лишається критичною, навіть у більших складних умовах безпеки, включаючи період війни. Внаслідок народження, смерті та одруження, відсутність реєстраційних дій щодо діянь цивільного стану є невід'ємними. З великим обсягом вимушеної міграції потрібні відповідні методи реєстрації та захисту внутрішньо переміщених осіб (ВПО).

Зростає актуальність соціальної підтримки для інших громадян, які опинилися в складних життєвих обставинах, зокрема підтримка тих, хто отримував її перед війною. Реєстраційні процеси, пов'язані з транспортними засобами, особливо важливими для оборонних потреб, разом з відновленням втрачених водійських посвідчень тощо.

Ці та інші адміністративні послуги залишаються необхідними, навіть у період війни. Для відновлення України важливо також надавати адміністративні послуги у сферах нерухомості, землевпорядкування, будівництва та інших галузях.

Українська держава успішно впоралася із завданнями в галузі адміністративних послуг після початку повномасштабного включення. Однак у ході війни виявилось, що деякі аспекти послуг можуть бути більш ефективно підготовлені до проблем із питаннями безпеки. Крім того, окремі рішення можуть бути корисними навіть в умовах мирового стану.

Варто нагадати, що гострими проблемами у перші дні і тижні початку активної фази війни були:

- ✓ встановлення особи, при втраті усіх документів, і одночасному закритті демографічного реєстру, припиненні роботи підрозділів ДМС;

- ✓ загалом зупинення усіх послуг, що вчиняються з допомогою державних реєстрів (реєстрація бізнесу, нерухомості, транспортних засобів і т.д.).
- ✓ припинення надання однієї з наймасовіших груп послуг — реєстрації / декларування місця проживання, що мало вплив і на (не)можливість надання інших послуг або утруднило їх надання;
- ✓ як наслідок, це також тимчасова втрата більшості послуг, які надавалися центрами надання адмінпослуг (ЦНАП);
- ✓ перебої у роботі застосунку «Дія» та ін [5].

Важливо відзначити, що «Дія» визначально сприяла встановленню ситуації, надаючи можливість швидко задовольнити потребу у виплаті державної допомоги («єПідтримка») для мільйонів громадян та відновити інші користувацькі сервіси (цифрові документи про особу для користувача застосунку тощо).

Одержання адміністративних послуг через функціональний Портал Дія, використовуючи принцип «єдиного вікна» та користуючись електронними кабінетами, в Україні загалом належним чином організовано. Ці послуги пропонують альтернативні методи отримання: або самостійно за допомогою мобільних додатків чи комп'ютерних програм, або через звернення до відповідних інститутів електронного управління, зокрема ЦНАПів. Також можливий доступ до систем публічних сервісів як на Порталі Дія, так і на порталах органів виконавчої влади або місцевого самоврядування. Це гарантує високий рівень доступності електронних послуг.

Створення та функціонування єдиного порталу публічних сервісів фокусується на стандартизації в наступних напрямках:

- ✓ визначення технічних профілів стандартів і архітектури, які є основою для забезпечення взаємодії та узгодженості системи при розробці додатків для електронного упорядкування і базових компонентів.

- ✓ моделювання адміністративних процесів і процесів надання послуг для опису процесів у цілому та їх окремих етапів.
- ✓ моделювання даних – стандартний опис даних, який також є чинником забезпечення інтеграції та сумісності системи та можливістю багаторазового використання шаблонів.

Мобільний застосунок Дія та Єдиний державний вебпортал електронних послуг (Портал Дія) в грудні 2022 року дозволяв отримати 140 різних послуг (табл. 3.1).

На самому Порталі Дія доступно 102 електронні публічні послуги, тоді як через мобільний додаток Порталу Дія (Дія) можна отримати 38 електронних публічних послуг.

Таблиця 3. 1 – Динаміка кількості послуг Порталу Дія впродовж 2020-2022 рр.

Рік	2020	2021	2022
Кількість користувачів, млн. осіб	2,4	12	22
Кількість послуг	50	72	92

У 2022 році через Портал Дія реалізовано можливість отримання 40 електронних публічних послуг, нові з них наступні:

- ✓ Передача електронних копій електронного свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу
- ✓ Замовлення довідки про несудимість (не доступна)
- ✓ Фінансова допомога (БФ “Повернись живим”). Наразі трансформовано у фінансову допомогу ЗСУ (UNITED24)
- ✓ Призначення належного користувача
- ✓ Допомога найманим працівникам та ФОП (6500 грн)
- ✓ Подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно

- ✓ Призначення статусу ВПО + допомога ВПО
- ✓ Допомога по безробіттю (отримання статусу)
- ✓ Допомога по безробіттю(скасування статусу)
- ✓ Перевірка нотаріальних документів
- ✓ Переклад документів англійською
- ✓ Декларація платника єдиного податку 2%
- ✓ Скасування статусу ВПО
- ✓ Зміна адреси ВПО
- ✓ Витяг з реєстру територіальної громади (витяг про місце проживання)
- ✓ Подання заяви щодо отримання доступного іпотечного кредитування (єОселя) [Ошибка! Источник ссылки не найден.].

Восени 2022 року кількість користувачів Дія була 18,5 мільйонів користувачів мобільного додатку, що на 6 мільйонів (табл. 3.2).

Таблиця 3.2 – Динаміка кількості послуг Порталу Дія за 2020-2022 рр.

Рік	2020	2021	2022
Кількість користувачів, млн. осіб	6	12,5	18, 5
Кількість документів	9	11	14
Кількість послуг	6	9	23

Починаючи з липня 2022 року, українці, які емігрували до Польщі, можуть отримати цифровий документ на місце проживання Diia.pl за допомогою додатка mObywatel, що дозволило громадянам України отримувати електронні копії документів та користуватися публічними послугами за кордоном. Мінцифра розширює можливості використання мобільного додатка Порталу Дія за кордоном. Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16 серпня 2022 року № 910, Мінцифра створила можливість для Порталу Дія підключати

інформаційні системи іноземних суб'єктів, які мають стосунки з персональними даними [14].

Завдяки функціонуванню цієї системи, користувачі отримують онлайн-послуги у мобільному додатку ДІА. Також було затверджено Порядок підключення до системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта» та Порядок електронної (технічної та інформаційної взаємодії). Важливою реновацією цих нормативно-правових актів стало те, що незабаром користувачі зможуть дізнатися, хто переглядав персональні дані. Кожен випадок фіксуватиметься «Трембітою», а користувач отримуватиме пуш-сповіщення в Дії про запит певного державного органу до персональних даних авторизованого користувача.

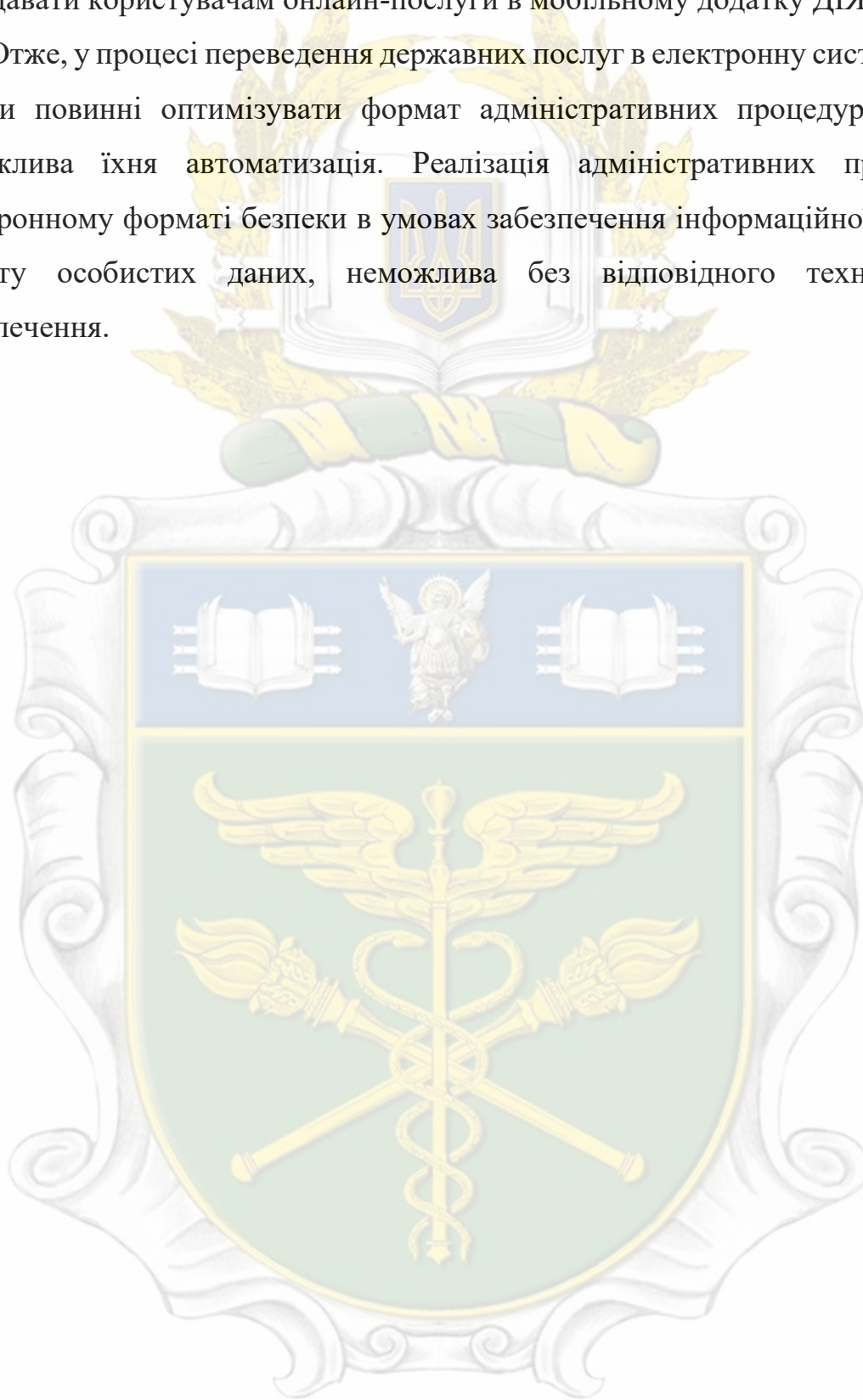
Під час процесу переведення державних послуг до електронного вигляду органами влади повинна проводитися оптимізація адміністративних процедур, без якої неможлива їх автоматизація. Процес надання електронних державних послуг в умовах забезпечення інформаційної безпеки, зокрема реалізації адміністративних процедур в електронному вигляді, неможливий без належного технологічного забезпечення.

Також важливо відзначити наявність визначених методів авторизації користувачів на Порталі як у Законі України «Про адміністративні послуги», так і в інших законодавчих актах. Відповідно до концепції е-урядування, одним із можливих методів авторизації є електронний підпис. Однак, далі в Україні цей метод використовується недостатньо широко, логін/пароль може стати іншим способом авторизації. Проте виникає проблема захисту особистих даних, після чого логін/пароль не забезпечує безпечної верифікації, особливо якщо збереження сайтів збереження банківських чи особистих даних.

У зв'язку з цим важливо врахувати, що на засіданні Урядом 17 січня 2023 року внесено зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 р. № 606 «Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів». таким чином, підтверджено Положення про систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, в якому визначені

загальні принципи функціонування системи «Трембіта». Ця система, яка діє з 2020 року, дозволяє державним реєстраторам обмінюватися даними між собою та надавати користувачам онлайн-послуги в мобільному додатку ДІА.

Отже, у процесі переведення державних послуг в електронну систему владні органи повинні оптимізувати формат адміністративних процедур, без чого неможлива їхня автоматизація. Реалізація адміністративних процедур в електронному форматі безпеки в умовах забезпечення інформаційної, особливо захисту особистих даних, неможлива без відповідного технологічного забезпечення.

3.2 Шляхи удосконалення публічного управління якістю надання адміністративних послуг засобами цифровізації на місцевому рівні

За скромними підрахунками, з десяти областей, що перебували під активним воєнним протистоянням змінили місце проживання близько 7 мільйонів осіб.

Перебування за межами проживання звичайного місця через вимушені причини, втрата попередньої роботи (навіть при збереженні частини доходу) може відкрити можливості для отримання нової професії. Крім того, цифрова трансформація економіки створює численні робочі місця для фахівців у сфері ІТ, а значна частина біженців має високий рівень освіти, що слід використовувати на користь суспільства.

Центрам зайнятості та усім навчальним закладам необхідно оперативно приєднатися до організації професійного навчання біженців. У цю діяльність слід залучати фахівців, які переїхали до безпечних районів, навіть якщо вони залишили свою роботу в Києві чи Харкові. Серед біженців є багато лікарів, медичних сестер, вчителів, вихователів та інших спеціалістів.

Вбачаємо, що необхідно максимально спростити всі процедури щодо створення умов для працевлаштування ВПО в спеціальному статусі. Велика частина ВПО успішно включена в роботу територіальних громад, залучаючи їх до надання допомоги іншим біженцям або організації нових видів діяльності, які, можливо, не існували в даному регіоні.

У першу чергу особливого значення набуває повернення осіб, які примушені були залишити країну. До початку повномасштабного вторгнення за кордоном працювало 3–3,5 мільйона наших співвітчизників, працездатних чоловіків і жінок. З початком війни до цієї категорії осіб додалося майже 5 мільйонів, проте вони представлені зовсім іншим статево-віковим складом, переважно складаючись із жінок з дітьми, із меншою кількістю осіб похилого віку, і практично відсутні чоловіки працездатного віку.

На нашу думку проектні рішення Державної служби зайнятості та її територіальних підрозділів є актуальними й у контексті сучасних умов.

У рамках напрямів підвищення ефективності доцільно реалізувати наступні заходи:

- максимально спрямувати взаємодію чиновників з отримувачами послуг через цифровий сервіс;
- створити сприятливі умови для забезпечення такої адміністративної послуги як працевлаштування населення;
- посилити взаємодію з роботодавцями;
- проводити розвиток персоналу щодо AGILE-методології;
- використовувати наукові методи для аналізу і прогнозування ринку праці;
- переглянути та оптимізувати структуру Теплицької районної філії через зменшення отримувачів послуг;
- покращити іміджеву політику служби.

Отже, рекомендовані напрями підвищення ефективності Державної служби зайнятості та її структурних підрозділів у цифровій системі надання адміністративних послуг потребують розвитку людського капіталу.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

У роботі здійснено комплексний аналіз публічного управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні за матеріалами діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості.

Відповідно до процесу децентралізації влади держава делегувала територіальним громадам здійснення діяльності у такій важливій сфері, як надання адміністративних послуг. Публічне управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні може покращуватися завдяки широкому впровадженню новітніх технологій, активному розвитку цифрових можливостей для підвищення швидкості їх отримання, автоматизації процесів тощо.

Ретельний аналіз засадничих принципів функціонування Вінницького обласного центру зайнятості у співпраці з його 28 філіями та Вінницьким міським центром зайнятості, а також їх організаційно-функціональне описання відображають те, що державні установи працюють у межах установленого нормативно-правового контексту, а структура організацій відповідає визначеним завданням. Загалом можна констатувати, що Вінницький обласний центр зайнятості разом зі своїми 28 філіями та Вінницьким міським центром зайнятості постійно вдосконалюється та розвивається, активно працює над покращенням соціального захисту громадян Вінницької обласної громади від безробіття з виконання основного призначення – попередження соціальної напруги. За січень-грудень 2022 р. Теплицькою районною філією Вінницького обласного центру зайнятості було надано 489 послуг особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню. В порівнянні з 2021 цей показник становить 60,3%. Серед них було 74 особи з числа внутрішньо переміщених осіб. Теплицька районна філія Вінницького обласного центру зайнятості займає лідируючі позиції серед інших територіальних підрозділів у Вінницькій області.

Підсумовуючи результати аналізу діяльності Теплицької районної філії Вінницького обласного центру зайнятості, зазначимо, що в умовах повномасштабного вторгнення орган державної влади виконував свої повноваження в повному обсязі, але величина показників наданих послуг суттєво знизилась в 2022 році.

Важливе завдання щодо отримання сучасних та якісних адміністративних послуг у своїй громаді громадянами через цифрові сервіси здійснює Міністерство цифрової трансформації. Донедавна переваги в отриманні адміністративних послуг мали жителі міст обласного значення та районних центрів. Сьогодні ж для багатьох послуги стали доступними поруч із домом без необхідності їхати до райцентру. Одержання адміністративних послуг через функціональний Портал Дія, використовуючи принцип «єдиного вікна» та користуючись електронними кабінетами, в Україні загалом належним чином організовано. Ці послуги пропонують альтернативні методи отримання: або самостійно за допомогою мобільних додатків чи комп'ютерних програм, або через звернення до відповідних інститутів електронного управління, зокрема ЦНАПів. Мобільний застосунок Дія та Єдиний державний вебпортал електронних послуг (Портал Дія) в грудні 2022 року дозволяв отримати 140 різних послуг. На самому Порталі Дія доступно 102 електронні публічні послуги, тоді як через мобільний додаток Порталу Дія (Дія) можна отримати 38 електронних публічних послуг.

У рамках напрямів підвищення ефективності доцільно реалізувати наступні заходи: максимально спрямувати взаємодію чиновників з отримувачами послуг через цифровий сервіс; створити сприятливі умови для забезпечення такої адміністративної послуги як працевлаштування населення; посилити взаємодію з роботодавцями; проводити розвиток персоналу щодо AGILE-методології; використовувати наукові методи для аналізу і прогнозування ринку праці; переглянути та оптимізувати структуру Теплицької районної філії через зменшення отримувачів послуг; покращити іміджеву політику служби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адміністративні послуги: стан і перспективи реформування. Збірник матеріалів / [Тимошук В.П., Добрянська Н.Л., Курінний О.В., Шкальний Є.О. та ін.] / Заг. ред. Тимошука В.П., Курінного О.В. Київ, 2015. 428 с.
2. Берназюк О. Адміністративні електронні послуги: поняття та умови впровадження в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 5. С. 196–199.
3. Бобровський О. Методичні основи аналізу організаційної і технологічної досконалості побудови органів публічного управління. *Аспекти публічного управління*. 2020. № 4. С. 16–29.
4. Бовкун О. Теоретико-концептуальні засади класифікації публічних послуг в умовах сервісно-орієнтованого розвитку держави. *Економіка та суспільство*. 2022. № 37. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1218/1173>.
5. Вплив війни на сферу адміністративних послуг та рекомендації на майбутнє. URL: <https://uplan.org.ua/analytics/vplyv-viiny-na-sferu-administratyvnykh-posluh-ta-rekomendatsii-na-maibutnie/>
6. Гринчишин І.М. Спроможність територіальних громад: теоретичний дискурс. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України: Збірник наукових праць*. 2018. Випуск 6 (134). С. 51-56. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sepspu_2018_6_10.
7. Демошенко Г. Вплив цифрової трансформації на муніципальне управління. *Аспекти публічного управління*. 2022. № 1. С. 36–42.
8. Деревягіна Н. І., Пугач А. М., Плотницька А. І. Організаційне забезпечення публічного управління охороною навколишнього природного середовища. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. № 19-20. С. 122–126. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/19-20_2020/21.pdf.

9. Деякі питання реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, нарахування та виплати допомоги по безробіттю на період дії воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 19.03.2022 р. № 334. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/334-2022-%D0%BF#Text>
10. Деякі питання реформування державного управління України : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.07.2021 № 831-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/831-2021-%D1%80#Text>
11. Дзюба І.В. Деякі питання визначення поняття та структури механізму адміністративно-правового регулювання діяльності об'єднаних територіальних громад в Україні. Юридична наука. 2020. №6. С. 178-183. URL: <https://journal-nam.com.ua/index.php/journal/article/view/346>.
12. Динник І. П. Вплив війни на сферу адміністративних послуг. *Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України* : зб. наук. пр. X Міжнар. наук.-практ. конф. 06-07 жовт. 2022 р. / ред. Н. Л. Замкова, Л. Б. Мартинова. Вінниця, 2022. № Ч. 1. С. 131–136. URL: http://10.0.2.150/docs/Zbirnyky_konferents/2022/Sotsialno-politychni%20X%201%202022.pdf.
13. Дніпров О. Адміністративно-правові відносини в умовах трансформації предмета адміністративного права. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 3. С. 175–179.
14. Звіт про результати роботи Міністерства цифрової трансформації України в 2022 році. URL: <https://thedigital.gov.ua/ministry>.
15. Ільчанінова Н.І. Адміністративні послуги як важлива складова діяльності органів публічного управління: понятійно-категоріальний апарат. *Право та державне управління*. 2018. № 1 (30). Т. 2. С. 16-21. URL: http://www.pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/1_2018/tom_2/4.pdf.

16. Інфографіка та публікації. Аналітична та статистична інформація. Офіційний сайт Державного центру зайнятості. URL: <https://vin.dcz.gov.ua/analitics/76>.
17. Квітка С., Новіченко Н., Гусаревич Н. Перспективні напрямки цифрової трансформації публічного управління. *Аспекти публічного управління*. 2020. № 4. С. 129–146.
18. Клименко К. О., Костенко В. В. Проблеми правового забезпечення функціонування інфраструктури електронних адміністративних послуг. *Актуальні проблеми держави і права*. 2020. № Вип. 87. С. 65–71. URL: <http://www.apdp.in.ua/v87/8.pdf>.
19. Кохан В. П., Єгорова-Луценко Т. П. Стан розвитку електронних адміністративних послуг: огляд впровадження на державному рівні. *Право та інноваційне суспільство*. 2018. № 2(11). С. 37–48. URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2018/12/Kokhan_Egorova-Lutcenko11.pdf
20. Кравець І. В., Якобчук В. П., Довженко В. А. Сучасні теорії публічного управління: концепції "менеджеризм" та "неоменеджеризм". *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 4. С. 103–108. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/4_2021/19.pdf.
21. Кравцова Т., Лащенко О., Кравцов О. Використання маркетингового підходу в діяльності органів публічного управління медичною сферою. *Аспекти публічного управління*. 2021. № 4. С. 72–84.
22. Кравцова Т., Лащенко О., Кравцов О. Теоретичні основи впровадження антикризового менеджменту в діяльність органів публічного управління. *Аспекти публічного управління*. 2021. № 3. С. 64–72.
23. Кравченко Т. Процеси забезпечення якості в органах місцевого самоврядування: особливості визначення та оцінювання. *Аспекти публічного управління*. 2021. № 1. С. 121–132.
24. Литовченко В. В. Сучасні засади формування механізмів надання адміністративних послуг в публічному управлінні. *Інвестиції: практика*

- та досвід.* 2021. № 21. С. 116–120. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2021/20.pdf.
- 25.Максімова М. В. Імплементація принципів agile-методології в публічне управління. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2021. № 5. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=2076>.
- 26.Мінцифри: Кількість точок доступу до адміністративних послуг наближається до 3000. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/mincifri-killist-tochok-dostupu-do-administrativnih-poslug-nablizhayetsya-do-3000>
- 27.Ніколіна І.І., Мережко В.М. Теоретичні аспекти розбудови належного врядування на місцевому рівні. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. Т. 33 (72) № 6, 2023. С.133-137. DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2022.6/20>
- 28.Офіційний сайт Державного центру зайнятості. URL: <https://www.dcz.gov.ua/storinka/pro-sluzhbu>.
- 29.Пенська І. О. Сучасний стан надання адміністративних послуг населенню суб'єктами публічної адміністрації. *Інфраструктура ринку*. 2020. № Вип. 41. С. 242–246. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2020/41_2020_ukr/41.pdf.
- 30.Про адміністративні послуги : Закон Верховної Ради України від 06.09.2012 № 5203-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>
- 31.Про адміністративну процедуру : Закон України від 1.02.2022 № 2073-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>
- 32.Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування сфер зайнятості та загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття під час дії воєнного стану: Закон України від 21.04.2022 № 2220-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2220-IX#Text>

33. Про деякі заходи із забезпечення надання якісних публічних послуг : Указ Президента України від 04.09.2019 647/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/647/2019#Text>
34. Про зайнятість населення: Закон України від 14.10.2023 № 5067-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text>
35. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: постанова Кабінету Міністрів України від 8.04.2015 р. №214. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF#Text>.
36. Про затвердження Основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2022 року: Розпорядження Кабінету міністрів України від 24 грудня 2019 р. № 1396-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1396-2019-%D1%80#Text>.
37. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 15.07.2021 № 1689-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20/ed20210715#n12>
38. Семенов Є.О. Адміністративно-правове регулювання діяльності територіальних громад в Україні: деякі аспекти визначення поняття. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2021. Випуск 6. С. 131-136. URL: <http://www.nvppp.in.ua/vip/2021/6/22.pdf>.
39. Смірнова Н.Р. Діджиталізація адміністративних процедур: окремі аспекти публічного управління. *Правові новели*. 2023. № 20. С. 205–211. <https://doi.org/10.32782/ln.2023.20.28>
40. Соловйова О. М. Адміністративні та публічні послуги як віддзеркалення сервісної функції публічної адміністрації. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 7. С. 279–283. URL: http://lsej.org.ua/7_2022/65.pdf.
41. Соловйова О. М. Адміністративні та публічні послуги як віддзеркалення сервісної функції публічної адміністрації. *Юридичний науковий*

- електронний журнал. 2022. № 7. С. 279–283. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2022/65.pdf
42. Соловійова О. М., Ковальчук Д. Р., Кундій А. Ю. Адміністративні послуги в умовах воєнного стану в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 5. С. 421–424. URL: http://lsej.org.ua/5_2022/99.pdf.
43. Федоріщев С. С. Особливості діяльності центрів надання адміністративних послуг у місті Вінниці. *Актуальні проблеми держави і права*. 2020. № Вип. 86. URL: <http://www.apdp.in.ua/v86/31.pdf>.
44. Хромова Ю. Особливості впровадження реінжинірингу у систему публічного управління в Україні. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. : Т. 1, № 82. С. 148–151. URL: <http://uran.oridu.odessa.ua/article/view/229165>.
45. Худар С. М. Основні моделі впливу соціальної реклами на процеси державного управління. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 11. С. 128–132. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/11_2019/25.pdf.
46. Цаль-Цалко Ю. С., Якобчук В. П., Білецький В. М. Напрями підвищення ефективності антикорупційної політики в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. № 24. С. 135–139. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/24_2020/21.pdf.
47. Цаль-Цалко Ю. С., Якобчук В. П., Косянчук С. Г. Антикорупційна політика у сфері публічного управління. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 11. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/11_2020/4.pdf.
48. Чуба Н. В. Інституційний розвиток системи публічного управління в Україні та світі. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2022. № 30. С. 27–31. URL: <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2022/30-2022/5.pdf>.
49. Чукут С. А., Яценко В. О. Комунікаційні стратегії в публічному управлінні та адмініструванні: зарубіжний та український досвід. *Інвестиції:*

практика та досвід. 2021. № 12. С. 72–79. URL:
http://www.investplan.com.ua/pdf/12_2021/14.pdf.

50. Шаульська Г. Публічне управління та трансформації української моделі громадянського суспільства. *Аспекти публічного управління.* 2021. № 1. С. 35–43.
51. Шевченко О. В. Елементи змісту державної реєстрації у відносинах адміністративних послуг на ринку цінних паперів в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2022. № 7. С. 292–295. URL:
http://lsej.org.ua/7_2022/68.pdf.
52. Юнін О.С. Теоретико-правові засади надання послуг працівниками поліції. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.* 2016. № 1. С. 13-19. URL:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2016_1_4.
53. Ярема Л. В., Замора О. І. Управління розвитком територіальної громади. *Ефективна економіка.* 2021. № 5. URL:
http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/5_2021/106.pdf.

